PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 10. martā *

Lieta T-249/06

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT **(*Interpipe Niko Tube ZAT*)**, agrāk — *Nikopolsky Seamless Tubes Plant "Niko Tube" ZAT*, Nikopole [*Nikopol*] (Ukraina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT **(*Interpipe NTRP VAT*)**, agrāk — *Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT*, Dņepropetrovska [*Dnipropetrovsk*] (Ukraina),

ko sākotnēji pārstāvēja H. G. Kamanns [*H.-G. Kamann*] un P. Vanders Šīrens [*P. Vander Schueren*], pēc tam — P. Vanders Šīrens, advokāti,

prasītājas,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv Dž. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāju,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko sākotnēji pārstāvēja H. van Vlīts [*H. van Vliet*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pēc tam — van Vlīts un K. Talabēra-Rica [*K. Talabér-Ricz*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Padomes 2006. gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu (OV L 175, 4. lpp.).

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 10. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, (OV 1996, L 56, 1. lpp.) 2. panta 10. punktā tā redakcijā, kas ir grozīta ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulas (EK) Nr. 461/2004 (OV L 77, 12. lpp.; turpmāk tekstā —

"pamatregula"), paredzēti kritēriji, pamatojoties uz kuriem, iestādes veic taisnīgu salīdzinājumu starp eksporta cenu un normālo vērtību. Tajā ir paredzēts:

"Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus.

[..]

i) Komisijas maksa

Korekciju izdara, ņemot vērā atšķirības komisijas naudā, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu. Termins "komisijas nauda [maksa]" attiecas arī uz uzcenojumu, ko saņem izstrādājuma vai līdzīga izstrādājuma tirgotājs, ja šāda tirgotāja funkcijas ir līdzīgas tā pārstāvja funkcijām, kurš strādā, pamatojoties uz komisijas naudu.

[..]"

2 Pamatregulas 3. pants attiecas uz zaudējumu esamības noteikšanu. Tajā ir paredzēts:

"[..]

2. Zaudējumu [esamības] noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda gan a) importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām Kopienas tirgū, gan b) šāda importa turpmāko ietekmi uz Kopienas ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums — vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu Kopienā. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai[,] imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu [importējot par dempinga cenām, ir piedāvāta ievērojami zemāka cena], salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu Kopienas ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

[..]

5. Pārbaudot importa par dempinga cenām ietekmi uz attiecīgo Kopienas ražošanas nozari, novērtē visus būtiskos ekonomikas faktorus un indeksus, kas raksturo nozares stāvokli, ietverot to, ka nozare joprojām atgūstas no dempinga vai subsīdiju ietekmes pagātnē, faktisko dempinga starpības lielumu, faktisko un iespējamo noieta, peļņas,

produkcijas izlaides, tirgus daļas, ražīguma, investīciju nestās peļņas, jaudas izmantošanas samazinājumu, faktorus, kas ietekmē cenas Kopienā, faktisko un iespējamo ietekmi uz naudas plūsmu, preču krājumiem, nodarbinātību, darba samaksu, izaugsmi, spēju piesaistīt kapitālu vai investīcijas. Šīs uzskaitījums nav visaptverošs, un neviens no šiem faktoriem nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem.

6. Pamatojoties uz visiem būtiskajiem pierādījumiem, kas iesniegti saistībā ar 2. punktu, [ir jāpie]rāda, ka imports par dempinga cenām rada zaudējumus [..] [pamat]regulas nozīmē. Tas jo īpaši parāda, ka apjoma un/vai cenas līmeņi, kas noteikti, ievērojot 3. punktu, ir ietekmējuši Kopienas ražošanas nozari, kā paredzēts 5. punktā, un ka šī ietekme ir vērojama tādā pakāpē, ka to var dēvēt par būtisku ietekmi.

7. Tāpat arī pārbauda citus zināmos faktorus, ne tikai importu par dempinga cenām, kas vienlaikus rada zaudējumus Kopienas ražošanas nozarei, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 6. punktu šādu pārējo faktoru radītie zaudējumi netiek saistīti ar importu par dempinga cenām. Šajā sakarā apskatāmie faktori ietver to importēto ražojumu apjomu un cenu, kas nav preces par dempinga cenām, pieprasījuma samazināšanos vai izmaiņas patēriņa modelī, tirdzniecības ierobežojumus un konkurenci starp trešo valsti un ražotājiem Kopienā, tehnoloģiju attīstību un Kopienas ražošanas nozares eksporta rezultātus un ražīgumu.

[..]"

3 Pamatregulas 5. panta virsraksts ir "Lietas izskatīšanas uzsākšana". Tā 4. punktā ir paredzēts:

"Izmeklēšanu neuzsāk, ievērojot 1. punktu, ja vien, pamatojoties uz pārbaudi par to, kādā mērā tiek atbalstīta vai noraidīta Kopienas līdzīgās preces ražotāju izteiktā sūdzība, netiek konstatēts, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā. Uzskata, ka sūdzību ir iesniegusi Kopienas ražošanas nozare vai tā ir iesniegta nozares vārdā, ja šo sūdzību atbalsta tie Kopienas ražotāji, kuru kopējā saražotā produkcija veido vairāk nekā 50 % no kopējo saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi tā Kopienas ražošanas nozares daļa, kas vai nu atbalsta, vai noraida sūdzību. Taču neuzsāk nekādu izmeklēšanu, ja tie Kopienas ražotāji, kuri nepārprotami atbalsta sūdzību, ražo mazāk nekā 25 % no kopējā saražoto līdzīgo preču apjoma, ko saražojusi Kopienas ražošanas nozare."

4 Visbeidzot, pamatregulas 19. panta 3. punkta redakcija ir šāda:

"Ja uzskata, ka prasība pēc konfidencialitātes ir neattaisnota un ja informācijas sniedzējs vai nu negrib darīt informāciju pieejamu, vai atļauj to izpaust vispārīgā vai kopsavilkuma formā, šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā nenodemonstrē, ka informācija ir pareiza. [..]"

Prāvas priekšvēsture

5 Prasītājas *Nikopolsky Seamless Tubes Plant "Niko Tube" ZAT*, vēlāk pārdēvēta par *Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT* (*Interpipe Niko Tube ZAT*) (turpmāk tekstā — "*Niko Tube*"), un *Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT*, vēlāk

pārdēvēta par *Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT* (*Interpipe NTRP VAT*) (turpmāk tekstā — "*NTRP*"), ir Ukrainas sabiedrības, kas ražo bezšuvju cauruļvadus un caurules. Prasītājas ir saistītas ar divām pārdošanas sabiedrībām, proti, *SPIG Interpipe*, kas reģistrēta Ukrainā, un *Sepco SA*, kas reģistrēta Šveicē.

6 Pēc sūdzības, kuru Eiropas Savienības Bezšuvju tērauda cauruļu nozares aizsardzības komiteja iesniedza 2005. gada 14. februārī, Komisija atbilstoši pamatregulas 5. pantam uzsāka antidempinga procedūru, kas attiecās uz dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu. Atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam Komisija uzsāka arī divas starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem, kas piemērojami dažiem dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, kuru izcelsme ir tostarp Krievija un Rumānija, un Horvātija un Ukraina, importu. Paziņojums par šo procedūru uzsākšanu tika publicēts 2005. gada 31. martā (OV C 77, 2. lpp.).

7 Izmeklēšana, kas saistīta ar dempingu un no tā izrietošajiem zaudējumiem, attiecās uz laikposmu no 2004. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim (turpmāk tekstā — "izmeklēšanas laikposms"). Lietderīgo tendenču pārbaude, lai noteiktu kaitējumu, aptvēra laikposmu no 2001. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas laikposma beigām.

8 Ņemot vērā lielo skaitu Kopienas ražotāju, Komisija saskaņā ar pamatregulas 17. pantu izmeklēšanas vajadzībām izvēlējās piecus Kopienas ražotājus kā paraugus. Tā sākotnējā sastāvā paraugā bija ietverti pieci šādi Kopienas ražotāji: *Dalmine SpA*, *Benteler Stahl/Rohr GmbH*, *Tubos Reunidos SA*, *Vallourec & Mannesmann France SA* (turpmāk tekstā — "*V & M France*"), *V & M Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā — "*V & M Allemagne*"). Tā kā *Benteler Stahl/Rohr* nolēma nesadarboties, Komisija to aizstāja ar *Rohrwerk Maxhütte GmbH*.

9 Ar 2005. gada 6. jūnija un 14. jūlija vēstulēm prasītājas, kā arī *SPIG Interpipe* un *Sepco* nosūtīja Komisijai atbildes uz antidempinga anketu. Pārbaudes apmeklējumi prasītāju, kā arī *SPIG Interpipe* telpās notika 2005. gada 17. un 26. novembrī.

10 2006. gada 27. februārī Komisija prasītājām nosūtīja pirmo galīgo informācijas dokumentu, detalizēti izklāstot faktus un iemeslus, kuru dēļ tā izvirzīs priekšlikumu par galīgiem antidempinga pasākumiem. Ar 2006. gada 22. marta vēstuli prasītājas oficiāli apstrīdēja Komisijas secinājumus, kuri ir izklāstīti pirmajā galīgajā informācijas dokumentā. Tās norādīja, ka Komisija kļūdaini esot iekļāvusi datus saistībā ar precēm, kuras prasītājas neražo, ka Komisija esot salīdzinājusi normālo vērtību un eksporta cenu dažādās tirdzniecības stadijās, kas ir pretrunā pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmajai daļai, un ka, uzskatot *Sepco* par importētāju un nosakot tās eksporta cenu, veicot rekonstrukciju, Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 9. punktu.

11 2006. gada 24. martā notika Komisijas organizēta noklausīšanās, kurā piedalījās prasītājas, lai uzdotu jautājumu par dempinga starpības aprēķinu, kā arī to cenu saistību piedāvājumu. 2006. gada 30. martā notika noklausīšanās saistībā ar zaudējumiem.

12 2006. gada 3. aprīļa telefaksā prasītājas Komisijai iesniedza lūgumu sniegt informāciju saistībā ar Kopienas ražošanas nozares sadarbību izmeklēšanā.

13 2006. gada 24. aprīlī Komisija pieņēma otro galīgo informācijas dokumentu. Šajā dokumentā Komisija noraidīja lūgumu svītrot no normālās vērtības aprēķina noteiktas preces, kuras neražo prasītājas, proti, preces, uz kurām attiecas preču kontroles numurs (turpmāk tekstā — "PKN") *KE4*. Tā veica *Sepco* pārdošanas cenu korekciju, nevis pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 9. punktu, bet atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam. Visbeidzot, šajā dokumentā Komisija sniedza informāciju par Kopienas ražošanas nozares sadarbību.

14 2006. gada 26. aprīļa telefaksā prasītājas Komisijai atgādināja, ka, atbildot uz antidempinga anketu, sniegtie dati, kurus pārbaudīja Komisijas ierēdņi, pierāda, ka tās neražo no PKN *KE4* izrietošās kodolenerģijai paredzētās caurules.

15 2006. gada 4. maija vēstulē prasītājas Komisijai iesniedza pilnīgus apsvērumus par otro galīgo informācijas dokumentu.

16 2006. gada 30. maija vēstulē Komisija prasītājām paskaidroja iemeslus, kuru dēļ tā nav pieņēmusi [prasītāju] 2006. gada 22. martā iesniegto saistību piedāvājumu.

17 2006. gada 7. jūnijā Komisija pieņēma un publicēja savu priekšlikumu Padomes Regulai, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu, un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu.

18 2006. gada 26. jūnijā plkst. 19.06 nosūtītajā telefaksā Komisija atbildēja uz prasītāju argumentiem, kurus tā izvirzīja 2006. gada 26. aprīļa telefaksā un 2006. gada 4. maija vēstulē, izņemot argumentu, kas saistīts ar Kopienas ražošanas nozares sadarbības neesamību. 2006. gada 16. jūnijā prasītājām nosūtītajā vēstulē, kuru tās saņēma 2006. gada 27. jūnijā, Komisija atbildēja uz prasītāju komentāriem par Kopienas ražošanas nozares piedalīšanos procesā.

19 2006. gada 27. jūnijā Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu, un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu (OV L 175, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "apstrīdētā regula").

20 Apstrīdētajā regulā Padome prasītāju veiktajam dzelzs vai tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam noteica antidempinga maksājumus 25,1 % apmērā.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

21 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 8. septembrī, prasītājas cēla šo prasību.

22 Ar dokumentu, kas kancelejā tika iesniegts 2006. gada 1. decembrī, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Padomes atbalstam. Ar 2007. gada 16. janvāra rīkojumu Pirmās instances tiesas piektās palātas priekšsēdētājs šo lūgumu atļaut iestāties lietā apmierināja. 2007. gada 27. februāra vēstulē Komisija Pirmās instances tiesu informēja, ka tā atsakās iesniegt rakstu par iestāšanos lietā, bet ka tā piedalīsies tiesas sēdē.

23 Tā kā Pirmās instances tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas otrajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.

24 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto regulu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītājām;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Padomes, kuru atbalsta Komisija, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

26 Lūguma atcelt tiesību aktu pamatā prasītājas izvirza sešus pamatus. Pirmā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka, ņemot vērā datus saistībā ar caurulēm, kuras tās neražo, normālās vērtības aprēķina vajadzībām, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un ir pārkāpusi nediskriminācijas principu. Otrā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka zaudējumu noteikšanas vajadzībām, pamatojoties uz datiem, kas saistīti ar pieciem Kopienas ražotājiem, kuri izvēlēti kā paraugi, lai gan šie ražotāji neesot pilnībā un visaptveroši sadarbojušies, Padome ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punktu un 19. panta 3. punktu un nediskriminācijas principu. Trešā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka sakarā ar faktu, ka Kopienas ražotāji, kuri izvēlēti kā paraugi, nav pilnībā un visaptveroši sadarbojušies, sūdzības pamatojuma līmenis bija mazāks par tiesiskā regulējumā noteiktajiem 25 % no Kopienas ražošanas apjoma. Tātad Padome, neizbeidzot antidempinga procedūru, pārkāpjot pamatregulas 5. panta 4. punktu. Ceturtā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka, veicot korekciju normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājuma ietvaros, atskaitot no *Sepco* pārdošanas cenas summu, kas atbilst komisijas maksai, kādu būtu saņēmis aģents, kurš strādā par komisijas maksu, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta un 2. panta 10. punkta pirmās daļas piemērošanā. Piektā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka to saistību piedāvājuma noraidīšanas nosacījumi no Padomes puses ir nediskriminācijas principa pārkāpums. Visbeidzot, sestais pamats ir sadalīts piecās daļās, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un/vai pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, attiecīgi aplūkojot caurules, kuras, kā apgalvots, neražo prasītājas, normālās vērtības aprēķināšanai, izvērtējot apgalvoto Kopienas ražošanas nozares sadarbības neesamību, veicot *Sepco* praktizētās eksporta cenas korekciju, noraidot prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības un aplūkojot *SPIG Interpipe* pārdošanas izdevumus, administratīvos izdevumus un citus vispārējos izdevumus.

27 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šo sešu pamatu pārbaudei tie ir jāsagrupē atbilstoši faktiem, uz kuriem tie attiecas.

Normālās vērtības aprēķins

28 Pirmā pamata, kā arī daļas sestā pamata ietvaros prasītājas pamatojas uz identisku faktisko apstākli, proti, faktu, ka Komisija normālās vērtības aprēķinā ir iekļāvusi datus, kas saistīti ar precēm — noteiktām kodolenerģijai paredzētām caurulēm —, kuras prasītājas neražo.

29 Pēc prasītāju domām, šī faktiskā apstākļa dēļ ir pieļauta:

— acīmredzama kļūda vērtējumā (pirmais pamats);

— nediskriminācijas principa pārkāpums (pirmais pamats);

— tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums (sestais pamats).

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā

— Lietas dalībnieku argumenti

30 Pirmā pamata ietvaros prasītājas uzskata, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka dati, kas saistīti ar kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, nav pārbaudīti un tātad nesniedz pietiekamu garantijas līmeni, lai minētās caurules tiktu izslēgtas no dempinga starpības aprēķina. Šādi rīkojoties, Padome arī neesot izpildījusi pienākumu ievērot pienācīgu rūpību, kā arī tās pienākumu noteikt normālo vērtību tādā veidā, kas nav nesaprātīgs.

31 Prasītāju iesniegtās atbildes uz Komisijas anketu patiešām ietverot visus datus, kuri pierāda, ka prasītājas minētās caurules neražo. Šie dati esot pārbaudīti pārbaudes apmeklējuma prasītāju telpās laikā un Komisijas ierēdņi tos esot pilnībā apstiprinājuši.

32 Atbilstoši Padomes uzskatam, lai gan ir likumīgi pareizi, ka dempinga starpības aprēķinā nevar ņemt vērā tos datus, kas attiecas uz precēm, kuras neražo lietas dalībnieki, kuri ir izmeklēšanas priekšmets, tomēr prasītājas kļūdaini apgalvo, ka šajā gadījumā Padome ir pārkāpusi šo tiesību normu. Padome faktiski norāda, ka prasītāju apgalvojums, saskaņā ar kuru visa nozīmīgā informācija saistībā ar darījumiem, uz kuriem attiecas PKN *KE4*, jau ir tikusi paziņota atbildē uz anketu, ir nepareizs. Lai nolemtu izslēgt šos darījumus no dempinga starpības aprēķina, būtu bijis jāveic jauns pārbaudes apmeklējums uz vietas.

33 Tādējādi Komisijai, pirmkārt, nebija nekāda iemesla uzskatīt, ka *SPIG Interpipe* pārdošanas saraksti ietver darījumus, kas saistīti ar citām precēm, nevis konkrētajām precēm. It īpaši atsauce uz Ukrainas ražošanas standartu, kuru Komisija nezina un attiecībā uz kuru nav sniegts neviens paskaidrojums, nelika Komisijai aizdomāties par

iespēju, ka konkrētās kodolenerģijai paredzētās caurules šajā gadījumā nav konkrētā prece. Turklāt sniegtā informācija, kurā bija norādīts, ka konkrētie darījumi neattiecoties uz konkrētajām precēm, bija uzrakstīta tikai sešās līnijās no vairāk nekā 16 000 līnijām, kurās ir atspoguļoti dati saistībā ar pārdošanu un parādās tikai sešās ailēs no vairāk nekā 600 000 tabulas ailēm, kuras prasītājas ir aizpildījušas.

34 Otrkārt, lai gan Komisija patiešām visaptveroši pārbaudīja prasītāju iesniegtos pārdošanas sarakstus, tā neesot pārbaudījusi, vai pārdošanas [darījumi] patiešām attiecas uz konkrēto preci, tas neesot tās uzdevums. Gluži pretēji, Komisija esot uzskatījusi, ka darījumi, kas saistīti ar kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, uz kurām attiecas tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, attiecās uz konkrēto preci. Turklāt pārbaudes apmeklējuma laikā Komisija neesot uzdevusi jautājumu par caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4*, jo prasītājas vēl nebija izteikušas lūgumu izslēgt šo darījumus no dempinga starpības aprēķina.

35 Treškārt, kļūdu esot pieļāvusi pati *SPIG Interpipe*, kas neesot ievērojusi Komisijas ieviesto informācijas paziņošanas sistēmu, proti, PKN ar sešiem simboliem, un kura esot nolēmusi ietvert datus, kurus var interpretēt tikai, ņemot vērā Ukrainas ražošanas standartu, kurš Komisijai nav zināms un kurš nevar aizvietot pusi PKN.

36 Ceturtkārt, prasītājas neesot iesniegušas pierādījumus, kas skaidri atklātu, ka, lai gan seši darījumi attiecas uz bezšuvju cauruļvadiem un caurulēm, tomēr tās nav konkrētās preces, ka tās šīs caurules neražo un ka tās ir iegādātas no neatkarīgas trešās personas.

37 Piektkārt, Padome norāda, ka *SPIG Interpipe* piegādātāju sarakstā, kuru tā ir pārņēmusi atbildē uz anketu, min tikai vienu piegādātāju saistībā ar preci, uz kuru attiecas PKN *KE4*, proti, vienu no prasītājām — *NTRP*.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

38 No judikatūras izriet, ka tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūlija spriedums lietā T-413/03 *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, Krājums, II-2243. lpp., 61. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 1987. gada 7. maija spriedumu lietā 240/84 *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, *Recueil*, 1809. lpp., 19. punkts).

39 No iepriekš minētā izriet, ka Kopienu tiesas kontrolei pār iestāžu veiktajiem vērtējumiem ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai ievēroti procesa noteikumi, vai ir pareizi norādīti apstākļi, kas ņemti vērā, veicot apstrīdēto izvēli, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda šo apstākļu novērtējumā un vai nav pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana (iepriekš 38. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome, 19. punkts, un 1991. gada 22. oktobra spriedums lietā C-16/90 *Nölle*, *Recueil*, I-5163. lpp., 12. punkts; iepriekš 38. punktā minētais spriedums lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 62. punkts).

40 Turklāt ir jāatgādina, ka, lai gan Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība, tomēr Kopienu tiesību sistēmā ietverto garantiju ievērošana administratīvajos procesos tāpēc ir vēl nozīmīgāka un viena no šīm garantijām it īpaši ir kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un neatkarīgi pārbaudīt visus apstākļus, kam ir nozīme attiecīgajā lietā (Tiesas 1991. gada 21. novembra spriedums lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts; iepriekš 38. punktā minētais spriedums lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 63. punkts).

41 Šādā kontekstā, tā kā tirdzniecības aizsardzības un īpaši antidempinga pasākumu jomā Kopienu tiesa nevar iejaukties vērtējumā, kas jāveic Kopienu iestādēm, tai tomēr ir jāpārliecinās, ka iestādes ņem vērā visus nozīmīgos apstākļus un novērtē lietas materiālus ar vajadzīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka saliktā normālā vērtība ir noteikta saprātīgi (Pirmās instances tiesas 1999. gada 12. oktobra spriedums lietā T-48/96 *Acme*/

Padome, *Recueil*, II-3089. lpp., 39. punkts, un iepriekš 38. punktā minētais spriedums lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 64. punkts; šajā sakarā skat. arī iepriekš 39. punktā minēto spriedumu lietā *Nölle*, 13. punkts).

42 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo prasītājas, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka dati, kas saistīti ar kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kuras ir ražotas, piemērojot tehnisko standartu TU 14-3P-197-2001, nav pārbaudīti un tātad nesniedz pietiekamu garantijas līmeni, lai minētās kodolenerģijai paredzētās caurules tiktu izslēgtas no dempinga starpības aprēķina.

43 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jānorāda, ka netiek apstrīdēts, ka dempinga starpības aprēķinā nevar ņemt vērā tos datus, kas saistīti ar precēm, kuras neražo lietas dalībnieki, kuri ir izmeklēšanas priekšmets.

44 Otrkārt, ir jānosaka, vai prasītāju izmeklēšanas laikā Komisijai iesniegtie fakti bija pietiekami, lai secinātu, ka tās neražo attiecīgās kodolenerģijai paredzētās caurules, tādējādi, ka tā rūpīgi un neatkarīgi nepārbaudīja visu, kas attiecas uz attiecīgo lietu un ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka sakarā ar šiem faktiem būtu jāveic jauns pārbaudes apmeklējums prasītāju telpās.

45 No lietas materiāliem izriet, ka prasītāju atbildes anketās iesniegtie valsts un Eiropas mēroga pārdošanas saraksti — saraksti attiecīgi ar virsrakstiem "DMsales" un "ECsales" —, kā to bija lūgusi Komisija, ietvēra sleju ar virsrakstu "Norma". Prasītājas regulāri šajā slejā ierakstīja katra cauruļvada vai caurules modeļa precīzu tehniskā standarta specifikāciju. Tomēr ir jāsecina, ka standarts TU 14-3P-197-2001 šajā slejā nekur neparādās, kas nozīmē, ka prasītājas minētās kodolenerģijai paredzētās caurules nav pārdevušas, pat ne to asociētajai pārdošanas sabiedrībai *SPIG Interpipe*.

46 Turklāt no prasītāju ražošanas izmaksu sarakstu attiecībā uz precēm, kas ir paredzētas attiecīgi valsts tirgum un Eiropas tirgum, sarakstu ar virsrakstiem "DMcop" un "ECcop", pārbaudes izriet, ka prasītājas šīs kodolenerģijai paredzētās caurules neražo. Tātad šie saraksti pierāda, ka neviena no sarakstos "DMcop" un "ECcop" minētajām precēm nav ražota, piemērojot tehnisko standartu TU 14-3P-197-2001.

47 Tomēr no lietas materiāliem izriet arī, ka pārdošanas valsts tirgū sarakstā ar virsrakstu "DMsales", kuru, atbildot uz anketu, iesniedza *SPIG Interpipe*, ir konstatēti seši darījumi saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kuras ir ražotas, piemērojot tehnisko standartu TU 14-3P-197-2001.

48 Turklāt *SPIG Interpipe* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir minēts tikai viens vienīgs piegādātājs, kas piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4*, proti, viena no prasītājām — *NTRP*. Šajā sakarā no prasītāju Pirmās instances tiesas īstenoto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros iesniegtajiem paskaidrojumiem un dokumentiem izriet, ka anketa, kura bija jāaizpilda *SPIG Interpipe*, attiecās tikai uz pārdošanu Kopienā un ka saraksts "DMsales" attiecās uz pārdošanu Ukrainas tirgū, tika iesniegta pilnībā brīvprātīgi. Līdz ar to *SPIG Interpipe* piegādātāju un iepirkumu sarakstā būtu jāparādās tikai piegādātājiem, kuru preces it tikušas pārdotas tālāk Kopienā. Tiktāl, ciktāl lietas materiālos ir apstiprināts, ka caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4* kods un kuru tehniskais standarts ir TU 14-3P-197-2001, ir tikušas pārdotas tālāk Ukrainas valsts tirgū un ka visas caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4* kods, bet kuru tehniskais standarts nav TU 14-3P-197-2001, kuras ražo *NTRP*, ir tikušas pārdotas tālāk ar *SPIG Interpipe* starpniecību Kopienas tirgū, ir jāuzskata, ka *SPIG Interpipe* nav pieļāvusi nevienu kļūdu savā piegādātāju un iepirkumu sarakstā, neminot citu piegādātāju kā *NTRP*.

49 Līdz ar to ir jāsecina, ka fakts, ka, no vienas puses, *SPIG Interpipe* iesniegtajā sarakstā "DMsales" ir minēti darījumi saistībā ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kuras atbilst tehniskajam standartam TU 14-3P-197-2001, un, no otras puses, ka *SPIG Interpipe* piegādātāju un iepirkumu sarakstā ir atsauce tikai uz vienu piegādātāju, kurš piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4*, varēja būt sajaukšanas avots par izmeklēšanu atbildīgajiem Komisijas pārstāvjiem.

50 Tātad pēc rūpīgas prasītāju un to asociētās sabiedrības *SPIG Interpipe* atbildes anketu pārbaudes, ir jāsecina, ka Komisijai bija pretrunīga informācija vai vismaz informācija, kuras spēkā esamība varētu tikt apstrīdēta.

51 Tomēr ir jāsecina arī, ka prasītājas nav mēģinājušas kliedēt Komisijas šaubas sakarā ar šīm pretrunām. Tāpat no rakstveida dokumentiem izriet, ka pēc pirmā galīgā informācijas dokumenta pieņemšanas 2006. gada 24. marta noklausīšanās laikā prasītājas Komisijai ir iesniegušas vairākus dokumentus ukraiņu valodā, dokumentus, kuri tika uzskatīti par rēķiniem, kas saistīti ar sešiem darījumiem, kuri kļūdas pēc ir minēti *SPIG Interpipe* pārdošanas sarakstā. Lai gan noklausīšanās laikā starp lietas dalībniekiem radās nevienprātība attiecībā uz jautājumu, vai Komisija 2006. gada 24. marta noklausīšanās laikā ir lūgusi šo dokumentu tulkojumu, ir jāsecina, ka prasītājām ir pienākums pielāgot apgalvojumu pierādījumu, proti, ka seši attiecīgie darījumu attiecas uz *SPIG Interpipe* veikto cauruļu, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, iegādi no neatkarīga piegādātāja. Turklāt pēc otrā galīgā informācijas dokumenta, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, prasītājas ir atsaukušas lūgumu izslēgt datus, kas saistīti ar kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, atkārtoti neiesniedzot jebkādus pierādījumus, ka konkrētās kodolenerģijai paredzētās caurules ir iegādātas no neatkarīgas trešās personas.

52 Līdz ar to ir jāsecina, ka, ņemot vērā pretrunīgos datus, kas minēti atbildēs uz anketām, un tā kā nav pierādījumu, ka konkrētās kodolenerģijai paredzētās caurules ir iegādātas no neatkarīgas trešās personas, pastāv šaubas par šo datu uzticamību. Turklāt no iepriekš minētā izriet, ka Komisija, pārbaudot prasītāju iesniegtos datus, ir rīkojusies ar vislielāko rūpību, un tā otrā galīgā informācijas dokumentā pamatoti apgalvoja, ka nevar ņemt vērā šo jauno nepārbaudīto informāciju.

53 Tātad ir jāsecina, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu ar vajadzīgo rūpību un neatkarību pārbaudīt visus nozīmīgos apstākļus šajā gadījumā un, pamatojoties uz šo pārbaudi, secinājusi, ka datiem, kuri attiecas uz konkrētajām kodolenerģijai

paredzētajām caurulēm, nesniedz pietiekamu garantijas līmeni, lai tos izslēgtu no dempinga starpības, neveicot jaunu pārbaudi. No tā izriet, ka normālā vērtība ir noteikta saprātīgā veidā iepriekš 40. un 41. punktā minētās judikatūras izpratnē un ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

54 Šo secinājumu neatspēko prasītāju izvirzītais fakts, ka Komisija ir veikusi pārbaudes apmeklējumu prasītāju un *SPIG Interpipe* telpās, kas, pēc prasītāju domām, nozīmē to, ka visi iepriekš minētie dati ir uzskatāmi par Komisijas pārbaudītiem un apstiprinātiem. Faktiski, tā kā minētie dati ir pretrunīgi, tie neļauj droši noteikt, ka prasītājas neražo konkrētās kodolenerģijai paredzētās caurules. Turklāt ir jānorāda, ka pārbaudes brīdī prasītājas Komisijai vēl nebija minējušas, ka *SPIG Interpipe* ir pieļāvusi kļūdu "DMsales" sarakstā. Tikai pēc pirmā galīgā informācijas dokumenta pieņemšanas prasītājas Komisiju informēja par šo kļūdu un formāli norādīja tai, ka prasītājas neražo kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001. Līdz ar to nevar tikt apgalvots, ka pārbaude ļāva noskaidrot pretrunas, kuras atspoguļojas prasītāju un *SPIG Interpipe* Komisijai iesniegtajās atbildes anketās.

55 Tātad pirmā pamata daļa, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, veicot normālās vērtības aprēķinu, ir noraidāma kā nepamatota.

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

56 Pēc prasītāju domām, Padome ir pārkāpusi nediskriminācijas principu, piekrītot no dempinga starpības aprēķina izslēgt visas preces, kuras prasītājas neražo un uz kurām attiecas PKN *AB2*, *AC4*, *BD3*, *BD4*, *BE3*, *CC6*, *EA1*, *EA2*, *EB1*, *GE5*, *HD1*, *HE1* un *ID4*, lai gan tā ir atteikusies to darīt attiecībā uz kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, kuras ietilpst *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, pamatojoties uz to pašu atbilstīgi pārbaudīto datu kopumu, kurš attiecas uz izmaksām un pārdošanu. Pirmā darījumu saraksta izslēgšanu pamatojošie apstākļi esot tieši tādi paši kā tie, kuri pamatojot kodolenerģijai paredzēto cauruļu, kuras atbilst tehniskajam standartam TU 14-3P-197-2001, izslēgšanu.

57 Padome apgalvo, ka Komisija ir pieņēmusi prasītāju lūgumu attiecībā uz pirmā darījumu saraksta izslēgšanu, jo [prasītājas] nav norādījušas nekādu šo preču ražošanu un nekādas ar šo ražošanu saistītās izmaksas. Turklāt *SPIG Interpipe* nav norādījusi šo preču iegādi no prasītājām. Tātad iestādes ir uzskatījušas, ka tās var apmierināt šo lūgumu, turklāt nav vajadzīga jauna pārbaude uz vietas, jo tās saprātīgi var uzskatīt, ka konkrētās caurules, atšķirībā no caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, prasītājas neražo.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

58 Nediskriminācijas princips aizliedz gan līdzīgu situāciju aplūkošanu dažādi, gan atšķirīgu situāciju aplūkošanu vienādi, ja vien šādai attieksmei nav objektīvi iemesli (Tiesas 2005. gada 27. janvāra spriedums lietā C-422/02 P *Europe Chemi-Con* (*Deutschland*)/Padome, Krājums, I-791. lpp., 33. punkts).

59 Ir jānorāda, ka, pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, apstākļi, kas pamato cauruļu, uz kurām attiecas PKN *AB2*, *AC4*, *BD3*, *BD4*, *BE3*, *CC6*, *EA1*, *EA2*, *EB1*, *GE5*, *HD1*, *HE1* un *ID4*, izslēgšanu, atšķiras apstākļiem, kādi ir saistīti ar lūgumu izslēgt kodolenerģijai paredzētās caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001. It īpaši ir jāsecina, ka, lai gan caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4*, ražo viena no prasītājām, proti, *NTRP*, caurules, uz kurām attiecas citi PKN, prasītāju pārdošanas un ražošanas izmaksu sarakstos nekur neparādās.

60 Turklāt, kā tas tika norādīts iepriekš 48. punktā, *SPIG Interpipe* piegādātāju un iepirkumu sarakstā pamatoti ir minēts tikai viens vienīgs piegādātājs, kurš piegādā caurules, uz kurām attiecas PKN *KE4*, proti, viena no prasītājām — *NTRP*. Tātad ir jāsecina, ka lietas materiāli, kas attiecas uz kodolenerģijai paredzētajām caurulēm, kuras ietilpst PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, ir īpaši sarežģīti aptverami, kas tā nebija attiecībā uz faktiem, kuri saistīti ar precēm, kurus Komisija piekrita svītrot no normālās vērtības aprēķina. No tā izriet, ka, tā kā pastāv šaubas attiecībā uz datu, kuri saistīti ar caurulēm, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, uzticamību, prasītājas nav pierādījušas, ka šādas šaubas pastāv arī attiecībā uz caurulēm, uz kurām attiecas citi PKN.

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmā pamata daļa, kas attiecas uz nediskriminācijas principa pārkāpumu, ir noraidāma kā nepamatota.

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

62 Sestā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka ir izdarīts tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Faktiski Komisija tām esot paziņojusi jaunus faktus, kā arī jaunus juridiskos apsvērumus 2006. gada 27. jūnijā, proti, apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā. Turklāt Padome neesot ievērojusi EKL 253. pantu, kurā tai ir paredzēts pienākums norādīt pamatojumu, jo apstrīdētā regula nesniedz nekādu piemērotu atbildi uz prasītāju argumentiem, kuri attiecas uz normālās vērtības noteikšanu.

63 Attiecībā uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu Padome apgalvo, ka Komisija ir sniegusi paskaidrojumus saistībā ar normālās vērtības noteikšanu otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, un ka prasītājas uz to atbildēja 2006. gada 26. aprīļa paziņojumā. Turklāt attiecībā uz iespējamo pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, Padome apgalvo, ka runa ir par vienu ļoti precīzu jautājumu, kas saistīts ar vienu sabiedrību, un ka līdz ar to tas nav skaidri izskatīts apstrīdētajā regulā. Katrā ziņā, pēc Padomes domām, šis jautājums esot izskatīts 2006. gada 26. jūnija vēstulē un 2006. gada 24. un 30. marta noklausīšanās laikā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

64 No Tiesas judikatūras izriet, ka prasības, kas izriet no tiesību uz aizstāvību ievērošanas, ir jāievēro ne tikai procedūrās, kuru rezultātā var piemērot sankcijas, bet arī tajās izmeklēšanas procedūrās, kas notiek pirms antidempinga regulu pieņemšanas, kas var skart attiecīgos uzņēmumus tieši un individuāli un radīt tiem nelabvēlīgas sekas (Tiesas 1991. gada 27. jūnija spriedums lietā C-49/88 *Al-Jubail Fertilizer Company* u.c./ Padome, *Recueil*, I-3187. lpp., 15. punkts). It īpaši ieinteresētajiem uzņēmumiem administratīvā procesa laikā ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par apgalvoto faktu un apstākļu pareizību un atbilstību un par pierādījumiem, ko izmantojusi

Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga esamību un tā dēļ radušos kaitējumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Al-Jubail Fertilizer Company* u.c./ Padome, 17. punkts). Šīs prasības ir precizētas arī pamatregulas 20. pantā, kura 2. punktā ir paredzēts, ka sūdzību iesniedzēji, importētāji un eksportētāji, kā arī to pārstāvības apvienības un eksportētājvalsts pārstāvji "var pieprasīt galīgo informāciju par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata paredzēts ieteikt galīgo pasākumu ieviešanu".

65 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru — EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda Kopienas iestādes, inkriminējošā akta autores, pamatojums, lai ļautu ieinteresētajām personām zināt noteiktā pasākuma pamatojumu un lai ļautu aizstāvētu savas tiesības un Kopienu tiesai īstenot kontroli (Pirmās instances tiesas 1999. gada 12. oktobra spriedums lietā T-48/96 *Acme Industry*/ Padome, *Recueil*, II-3089. lpp., 141. punkts). Turpretī Padomei nav pienākuma regulas pamatojumā atbildēt uz visiem faktu un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2405. lpp., 94. punkts). Turklāt pamatojumā nav jāuzskaita visi atbilstošie faktiskie vai juridiskie apstākļi, pamatojuma prasības ir izvērtējamas cita starpā, ņemot vērā tā kontekstu, kā arī visas attiecīgo jautājumu regulējošās tiesību normas (Pirmās instances tiesas 1995. gada 28. septembra spriedums lietā T-164/94 *Ferchimex*/Komisija, *Recueil*, II-2681. lpp., 118. punkts).

66 Tas, vai Padome patiešām ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību un pienākumu norādīt pamatojumu, ir jānosaka, ņemot vērā iepriekš izklāstīto.

67 Pirmkārt, attiecībā uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir jānorāda, turklāt nav jālemj par apsvērumu, kas saistīti ar kodolenerģijai paredzēto cauruļu, uz kurām attiecas PKN *KE4* un kurām ir piemērojams tehniskais standarts TU 14-3P-197-2001, svītrošanu no normālās vērtības aprēķina, būtisko raksturu, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītājas, neviens jauns fakts vai pamatojums tām nav ticis paziņots ar vēstulēm, kuras tās patiešām saņēma 2006. gada 27. jūnijā, proti, apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā. Prasītājas faktiski apgalvo, ka pirmo reizi šajās vēstulēs Komisija ir paziņojusi, ka

kodolenerģijai paredzētās caurules nevar izslēgt no dempinga starpības aprēķiniem, jo dati, kuri bija tās rīcībā, ja netiek veikta jauna pārbaude, nesniedz pietiekamu drošības līmeni. Tomēr Komisija otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, jau bija apgalvojusi, ka, tā kā Komisijas dienestiem nebija iespējams veikt prasītāju sniegtās informācijas pārbaudi, tā nevar apmierināt to lūgumu. Turklāt ir jānorāda, ka prasītājas uz šo Komisijas piezīmi atbildēja 2006. gada 26. aprīļa telefaksā un tātad īstenoja savas tiesības uz aizstāvību šajā sakarā.

68 Otrkārt, attiecībā uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu ir jāsecina, ka, ja apstrīdētajā regulā nav nevienas atsauces uz jautājumu par precēm, uz kurām attiecas PKN *KE4*, tas ir tāpēc, ka šis jautājums skar īpaši prasītājas. Tādējādi, tā kā otrais galīgais informācijas dokuments, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, skaidri un nepārprotami atklāj Komisijas apsvērumus, prasītājas nevar pārmest Padomei, ka tā nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

69 No tā izriet, ka sestais pamats, kurš attiecas uz no tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu ievērošanas izrietošo prasību pārkāpumu, tiktāl, ciktāl tas ir saistīts ar normālās vērtības noteikšanu, ir noraidāms kā nepamatots.

Par sekām, kuras izriet no atbilžu uz anketām, kuras sniegtu ar Kopienu ražošanas nozari saistītās sabiedrības, neesamības

70 Otrā un trešā pamata ietvaros, kā arī daļā sestā pamata prasītājas pamatojas uz identisku faktisko apstākli, proti, faktu, ka ikviens no pieciem Kopienas bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražotājiem, kurus Komisija bija iekļāvusi paraugā, ar kuru tā pamatoja savu izmeklēšanu, ir saistīts ar sabiedrībām, kuras nav sniegušas atbildi uz anketu.

71 Pēc prasītāju domām, no šī faktiskā apstākļa izrietēja:

— pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpums (otrais pamats);

— nediskriminācijas principa pārkāpums (otrais pamats);

— pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpums (otrais pamats);

— pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpums (trešais pamats);

— tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums (sestais pamats).

Par pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

72 Otrā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka tiktāl, ciktāl ikviens no pieciem Kopienas bezšuvju cauruļvadu un cauruļu ražotājiem, kuri bija iekļauti paraugā, ir saistīts ar vienu

vai vairākām ražošanas vai pārdošanas sabiedrībām, kuras nav sniegušas atsevišķu atbildi uz Komisijas anketu, šie pieci ražotāji nevar tikt uzskatīti par tādiem, kuri ir pilnībā sadarbojušies. Pēc prasītāju domām, apstrīdētā regula ir pamatota, kā apgalvots, ar pilnīgu Kopienas ražošanas nozares sadarbību. Tādējādi prasītājas secinot, ka zaudējumu novērtējumā ir pārkāpts pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkts.

73 Pirmkārt, šajā sakarā prasītājas norāda, ka ir neiespējami izpildīt iepriekš minēto pamatregulas normu prasības, ja netiek no visām ar Kopienas ražošanas nozari saistītām un konkrētās preces ražošanā vai pārdošanā iesaistītām vienībām prasīts, lai tās izrādītu pilnīgu sadarbību izmeklēšanā.

74 Otrkārt, prasītājas norāda, ka iepriekš minēto normu pārkāpums nevar tikt pamatots, kā to, šķiet, dara Komisija savā 2006. gada 27. jūnija vēstulē, ar to, ka grupas, kurā ietilpst Kopienas ražošanas nozares uzņēmums, daļējas sadarbības dēļ nav būtiskas ietekmes uz šiem ražotājiem vai uz Kopienas ražošanas nozarei kopumā radušos zaudējumu noteikšanu. Pēc prasītāju domām, tādējādi Komisija pamatojas uz "nelielas kļūdas principu".

75 Pirmkārt, prasītājas norāda, ka Komisija neapgalvo, ka nelielas kļūdas princips ir piemērojams ražotājiem eskortētājiem tiktāl, ciktāl tiem ir atļauts arī izmeklēšanas laikā sadarboties tikai daļēji.

76 Otrkārt, pēc prasītāju domām, pilnīgas informācijas par visu saistīto ražotāju ražošanu un pārdošanu pirmajiem nesaistītajiem klientiem neesamība nav neliela kļūda. No vienas puses, pārvešanas cenas starp vienas uz tās pašas grupas biedriem neesot uzticamas un, no otras puses, atbrīvot visas saistītās pārrunas no pienākuma atbildēt uz anketu nozīmētu Kopienas nozares ražotājiem sniegt rīcības brīvību, kura tiem ļautu izvēlēties datus, kurus tie vēlas paziņot un tādējādi ietekmēt zaudējumu noteikšanu.

77 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisijas uzskats saistībā ar sabiedrību grupas daļējas sadarbošanās būtiskas ietekmes neesamību ir pārmērīgi vienkāršs un tātad nepareizs. Faktiski dažu grupas vienību daļēja sadarbība sniedz nepilnīgu un sagrozītu konkrētās grupas vai Kopienas ražošanas nozares kopumā atspoguļojumu.

78 Ceturtkārt, prasītājas norāda, ka lielo skaitu pamatregulas 3. panta normu pārkāpumu nevar samazināt, kā aizsardzības argumentu pieņemot nelielas kļūdas principu.

79 Piektkārt, prasītājas norāda, ka tiktāl, ciktāl Komisija nav saņēmusi pilnīgus datus un nav varējusi šos datus pārbaudīt, tā nevar droši apgalvot, ka ražošanas un pārdošanas apjoms un vērtība, kuru skaitļi tai nav paziņoti, bija pietiekami nebūtiski, lai tie neietekmētu zaudējumu novērtēšanu.

80 Turklāt, prasītājas norāda, ka šajā gadījumā pilnīgas un visaptverošas Kopienas ražotāju, kuri izvēlēti kā paraugs, sadarbības neesamība būtiski ietekmēja šiem ražotājiem un Kopienas ražošanas nozarei kopumā radušos zaudējumu novērtēšanu. It īpaši Komisija savus zaudējumu starpības aprēķinus esot pamatojusi gandrīz tikai ar Kopienas ražotāju praktizētajām pārvešanas cenām. Šī metode esot izraisījusi būtisku zaudējumu starpības pārspīlējumu.

81 Atbildot uz prasītāju argumentiem, Padome norāda, ka iestādes pamatoti uzskatīja, ka visi Kopienas ražotāji, kuri ietilpa paraugā, sadarbojās.

82 Faktiski Padome apgalvo, ka sadarbības jēdziens nav jāsaprot burtiski kā tāds, kurš prasa, lai uz visiem Komisijas uzdotajiem jautājumiem tiktu sniegtas pilnīgas un precīzas atbildes. Komisija vienmēr novērtējot, vai un kādā mērā fakts, ka nav sniegta noteikta informācija, ir ietekmējis izmeklēšanu. Tas tā esot gan attiecībā uz Kopienas eksportētājiem, gan ražotājiem, lai gan Komisija var piemērot atšķirīgus kritērijus Kopienas eksportētājiem un ražotājiem, jo šo divu sabiedrību grupas sniedz informāciju atšķirīgiem nolūkiem. Šajā sakarā Padome turklāt norāda, ka, lai attaisnotu apgalvotos pārkāpumus, tā nekad nav vēlējusies atsaukties uz nelielas kļūdas esamību.

83 Šajā gadījumā Padome uzskata, ka, ņemot vērā Komisijas rīcībā esošos faktus, tā pamatoti nav izslēgusi no Kopienas ražošanas nozares nevienu sabiedrību, kura ietilpa paraugā.

84 Pirmām kārtām attiecībā uz prasītāju apgalvojumu, saskaņā ar kuru zaudējumu starpības aprēķins esot ticis sagrozīts sakarā ar sadarbības neesamību, Padome atgādina, ka Komisijai ir vajadzīga pārdošanas cena pirmajam nesaistītajam pircējam, lai noteiktu vidējās Kopienas ražotāju pārdošanas cenas un vidējās svērtās cenas samazināto starpību. Šajā gadījumā vidējā svērtās cenas samazinātā starpība esot bijusi 32 %. Atbilstoši Padomes uzskatam, iekļaujot trūkstošos dažu saistīto sabiedrību pārdošanas datus, šī starpība būtu varējusi būt 30 %, 32 % vai 35 %, kas nekādi nebūtu grozījis secinājumu, saskaņā ar kuru ir bijusi būtiski samazināta vērtība un imports bijuši dempinga, ar kuru tika radīti zaudējumi Kopienas ražošanas nozarei, priekšmets. Padome norāda arī, ka prasītāju veiktā atsauce uz zaudējumu starpības aprēķinu ir ārpus šī konteksta. Zaudējumu starpība esot lietderīga, tikai lai piemērotu zemāku muitas maksājumu, saskaņā ar kuru ieviestajam maksājumam ir jāatbilst dempinga starpībai vai zaudējumu starpībai, ja tā ir mazāka. Šajā gadījumā konkrēto preču pārdošanas, kuru veic *Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd* (turpmāk tekstā — "*VMOG Royaume-Uni*") un *Productos Tubolares*, kuras abas kopā veido 8 % no konkrētās preces pārdošanas, kuru veic Kopienas ražošanas nozare, iekļaušana nekādā gadījumā nebūtu varējusi izraisīt zaudējumu starpības, kura bija aprēķināta 57 % apmērā, samazināšanos zem līmeņa, kāds bija noteikts attiecībā uz dempinga starpību, kura bija aprēķināta 25,7 % apmērā.

85 Turklāt Padome apgalvo, ka prasītājas pamatojas uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru Kopienas ražotāji, kuru vārdā tika iesniegta sūdzību un kuri bija iekļauti paraugā, faktiski nav sadarbojušies. Tiktāl, ciktāl informācijas par dažām sabiedrībām, kuras ir saistītas ar Kopienas ražotājiem, neesamībai nebija būtiskas ietekmes uz zaudējumu analīzi un cēloņsakarību, šis pieņēmums esot kļūdains, un apgalvojums par pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpumu būtu jānoraida.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

86 Kā tas tika norādīts jau iepriekš 38. un 39. punktā, tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ, Kopienu tiesas kontrolē iestāžu sniegto novērtējumu tikai attiecībā uz procesuālo noteikumu ievērošanu attiecībā uz to, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi un vai vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vai pārsniegtas pilnvaras.

87 Turklāt jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulu Komisijai kā izmeklējošai iestādei ir pienākums noteikt, vai antidempinga procedūrā aplūkojamā prece ir attiecīgā dempinga priekšmets un vai tā, nonākot brīvā apgrozībā Kopienā, rada kaitējumu, un vai tāpēc šai iestādei daļa no pierādīšanas pienākuma nebūtu jānodod citam lietas dalībniekam (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 17. decembra spriedumu lietā T-121/95 *EFMA*/Padome, *Recueil*, II-2391. lpp., 74. punkts, un iepriekš 41. punktā minēto spriedumu lietā *Acme*/Padome, 40. punkts), pamatregula tik un tā nepiešķir Komisijai nekādas pilnvaras, kas tai ļautu piespiest sabiedrības piedalīties izmeklēšanā vai sniegt informāciju. Šādos apstākļos Padome un Komisija ir atkarīga no lietas dalībnieku brīvprātīgas sadarbošanās, iesniedzot nepieciešamo informāciju paredzētajā termiņā. Lietas dalībnieku atbildes uz pamatregulas 6. panta 2. punktā paredzētajām anketām tātad ir būtiska antidempinga procedūras norises daļa (iepriekš 38. punktā minētais spriedums lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 65. punkts).

88 Tomēr no pamatregulas 18. panta ar virsrakstu "Nevēlēšanās sadarboties" un konkrēti tā 3. punkta izriet, ka, "ja arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, tā tomēr būtu jāņem vērā, ar noteikumu [nosacījumu], ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai [neviena no nepilnībām saprātīgi pareizu secinājumu pieņemšanu nepadara pārmērīgi grūtu] un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pierādāma, un attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi".

89 Šajā sakarā ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo prasītājas, fakts, ka ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības, kuras ir iekļautas paraugā, nav iesniegušas atbildi uz anketu, nozīmē šo ražotāju nevēlēšanos sadarboties, kas, pārkāpjot pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punktu, ir sagrozījis zaudējumu analīzi.

90 Lai gan antidempinga procedūras dalībniekiem, piemērojot pamatregulas 6. panta 2. punktu, principā ir pienākums iesniegt atbildi uz Komisijas anketu, no šīs pašas regulas 18. panta 3. punkta redakcijas izriet, ka informāciju, kas ir iesniegta citādā veidā vai citā dokumentā, nedrīkst neņemt vērā, ja ir izpildīti četri šajā pantā uzskaitītie nosacījumi.

91 Tāpat, ja viens lietas dalībnieks nav iesniedzis atbildi uz anketu, bet ir iesniedzis citā dokumentā ietvertu informāciju, tam nevar pārmest nekādu nevēlēšanos sadarboties, ja, pirmkārt, neviena no iespējamām nepilnībām nerada pārmērīgas grūtības saprātīgi pareizu secinājumu pieņemšanai, otrkārt, informācija ir iesniegta savlaicīgi, treškārt, tā ir pierādāma un, ceturtkārt, attiecīgā puse lietas labā ir darījusi, ko spējusi.

92 No tā izriet, ka pretēji prasītāju apgalvojumam tas, ka sabiedrība, kura ir saistīta ar Kopienas ražotāju, nav iesniegusi atbildi uz Komisijas anketu, nenozīmē obligāti, ka šis

ražotājs ir jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas. Tāpat arī minētais ražotājs nebūtu jāuzskata par tādu, kurš nesadarbojas, ja nepilnības, iesniedzot datus, būtiski neietekmē izmeklēšanas norisi.

93 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka Komisija izstrādāja un nodeva katram no Kopienas ražotājiem specifisku anketu to saistītajām ražošanas un pārdošanas sabiedrībām. Tātad šiem ražotājiem bija jāiesniedz atbilde uz šo anketu par katru no šīm saistītajām sabiedrībām. Tomēr no Padomes iesniegtajiem faktiem izriet, ka atbildi uz anketu neiesniedza šādas sabiedrības:

— *Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH* (turpmāk tekstā — "*VMOG Allemagne*"), ar *V & M Allemagne* saistīta ražošanas un pārdošanas sabiedrība;

— *Productos Tubulares, SA*, ar *Tubos Reunidos* saistīta ražošanas un pārdošanas sabiedrība;

— *Acecsa-Aceros Calibrados, SA* (turpmāk tekstā — "*Acecsa*"), ar *Tubos Reunidos* saistīta ražošanas un pārdošanas sabiedrība;

— *Almesa Almacenes Metalurgicos* (turpmāk tekstā — "*Almesa*"), ar *Tubos Reunidos* saistīta tirdzniecības sabiedrība;

— *Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services* (*UK*), *Eurotube Ltd*, *Quality Tubes Ltd*, ar *Dalmine* saistītas tirdzniecības vai tālākpārdošanas — izplatīšanas sabiedrības;

— *Tenaris West Africa Ltd*, ar *Dalmine* saistīta sabiedrība, kura pirmām kārtām veic cauruļu pārstrādi un otrām kārtām administratīvos pienākumus.

94 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka viena ražošanas un pārdošanas sabiedrība *VMOG Royaume-Uni*, kas ir saistīta ar *V & M Allemagne* un *V & M France*, ir iesniegusi savu atbildi uz anketu pēc termiņa. Tātad Komisija to nav ņēmusi vērā zaudējumu noteikšanā.

95 Tātad ir jānosaka, vai attiecībā uz šīm sabiedrībām ir izpildīti pamatregulas 18. panta 3. punktā minētie četri nosacījumi tādējādi, ka Padomei nevar pārmest, ka tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības nav iesniegušas atbildi uz anketu, nav sagrozījis nedz zaudējumu noteikšanu, nedz zaudējumu starpības aprēķinu.

96 Pirmām kārtām attiecībā uz zaudējumu noteikšanu saistībā ar katru saistīto sabiedrību ir jāveic Padomes un Komisijas rīcībā esošo datu analīze, lai pārbaudītu, vai nepilnības, kas radušās neiesniedzot atbildi uz anketu, no šo sabiedrību puses, nepadara šo noteikšanu pārmērīgi grūtu. Attiecībā uz saistītajām ražošanas un pārdošanas sabiedrībām īpaša uzmanība ir jāvērš uz datu, kas attiecas uz saistīto sabiedrību ražošanu un pārdošanu, nepilnībām un to iespējamo ietekmi uz zaudējumu noteikšanu. Turklāt ir jāpārbauda, vai dati, kuri ir Padomes un Komisijas rīcībā, atbilst pēdējiem trim pamatregulas 18. panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

97 Attiecībā uz *VMOG Allemagne* no atbildēm, kuras ir sniegtas uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, ka Padome, lai noteiktu ietekmi, kāda ir tam, ka šī sabiedrība nav iesniegusi atbildi uz anketu, ir pamatojusies uz šādu informāciju: *V & M Allemagne* uzskaitošs pārdošanas darījumu saraksts, tabula, kurā ir pārņemts *V & M Allemagne* ražošanas apjoms, un tabula, kurā ir pārņemts *V & M Allemagne* pārdošanas

apjoms un vērtība. Šos dokumentus *V & M Allemagne* iesniedza laikus un Komisija tos pārbaudīja.

98 Kā to apstiprina Padomes iesniegtie dokumenti — tā kā *VMOG Allemagne* pārdošanas un ražošanas skaitļi tika iekļauti *V & M Allemagne* atbildē uz anketu, tie tika ņemti vērā zaudējumu noteikšanas ietvaros. Šādos apstākļos ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neprasot no *VMOG Allemagne*, lai tā iesniedz atbildi uz anketu, un uzskatot, ka tas, ka *VMOG Allemagne* nav iesniegusi atbildi uz anketu, nav sagrozījis zaudējumu noteikšanu.

99 Attiecībā uz *Productos Tubulares* no atbildēm, kuras ir sniegtas uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, ka Padome, lai noteiktu ietekmi, kāda ir tam, ka šī sabiedrība nav iesniegusi atbildi uz anketu, uz zaudējumu noteikšanu, ir pamatojusies uz šādu informāciju: *Productos Tubulares* atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, konfidenciālā versija un konfidenciālais pielikums sūdzībai, kurā ir ietvertas prognozes par Kopienas ražotāju, kuri neatbalsta sūdzību, ražošanas apjomu un ražošanu. *Productos Tubulares* šos datus iesniedza laikus.

100 Pirmām kārtām ir jānorāda, ka *Productos Tubulares*, pretēji *Tubos Reunidos*, sūdzību neatbalsta. Līdz ar to ar to saistītos datus principā nedrīkstētu ņemt vērā analīzē, kas ietverta apstrīdētās regulas 155.–176. apsvērumā, saistībā ar Kopienas ražošanas nozares situāciju, analīzē, kas bija būtiska zaudējumu noteikšanā, ja vien šī neņemšana vērā nesagrozītu analīzi. Šajā pirmajā gadījumā šie dati vai nu ir jāņem vērā, vai arī jāizslēdz dati, kuri ir saistīti ar *Tubos Reunidos*. Šajā gadījumā, lasot Padomes iesniegtos dokumentus, šķiet, ka *Productos Tubulares* ražošanas un pārdošanas [apjoms] izmeklēšanas laikposmā veido mazāk nekā 3 % no kopējā Kopienas ražošanas un pārdošanas [apjoma]. Tas nozīmē, ka, ja tas, ka *Productos Tubulares* nav sniegusi atbildi uz anketu, ir ietekmējis zaudējumu noteikšanu un cēloņsakarību, šī ietekme var būt tikai nebūtiska. Turklāt, lai gan Padomes rīcībā nav bijuši nekādi dati attiecībā uz laikposmu pirms izmeklēšanas laikposma, proti, no 2001. līdz 2003. gadam, datu

neesamībai attiecībā uz šo laikposmu nav nekādas ietekmes uz zaudējumu noteikšanu tiktāl, ciktāl trūkstošie dati Padomei augstākais būtu likuši novērtēt zaudējumus zemāk, nevis augstāk. Turklāt Padome ir pārbaudījusi pie *Tubos Reunidos*, ka starp šo pēdējo minēto sabiedrību un *Productos Tubulares* nav noticis neviens pārdošanas [darījums].

101 Tātad ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā neprasot no *Productos Tubulares*, lai tā iesniedz atbildi uz anketu, un uzskatot, ka tas, ka šī sabiedrība nav iesniegusi atbildi uz anketu, nav sagrozījis zaudējumu noteikšanu.

102 Attiecībā uz *Acecsa* no Padomes rakstveida dokumentiem izriet, ka izmeklēšanas laikposmā šī sabiedrība iegādājās vienīgi nelielu apjomu konkrētās preces no *Tubos Reunidos*, apjomu, kuru bija paredzēts pārstrādāt par preci, kas nav konkrētā prece. Turklāt no lietas materiāliem, it īpaši no *Tubos Reunidos* atbildes uz anketu nekonfidenciālās versijas, izriet, ka šis apjoms izmeklēšanas laikposmā nebija lielāks par 4 % no *Tubos Reunidos* pārdošanas [apjoma] un ne lielāks par 1 % no kopējā sūdzību atbalstošo Kopienas ražotāju pārdošanas [apjoma]. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tas, ka *Acecsa* nav iesniegusi atbildi uz anketu, nav varējis būtiski sagrozīt datus, kuri izmantoti zaudējumu noteikšanai. Turklāt tāpat kā attiecībā uz *Productos Tubulares*, lai gan Padomes rīcībā nav bijuši nekādi dati attiecībā uz laikposmu pirms izmeklēšanas laikposma, proti, no 2001. līdz 2003. gadam, datu neesamībai attiecībā uz šo laikposmu nav nekādas ietekmes uz zaudējumu noteikšanu tiktāl, ciktāl trūkstošie dati Padomei augstākais būtu likuši novērtēt zaudējumus zemāk, nevis augstāk. Turklāt *Tubos Reunidos* atbilde uz anketu tika iesniegta laikus un Komisijas dienesti tos pārbaudīja. Šādos apstākļos ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neprasot no *Acecsa*, lai tā iesniedz atbildi uz anketu pareizā un prasītā veidā.

103 Attiecībā uz *Almesa* no Padomes rakstveida dokumentiem izriet, ka šī sabiedrība ir tirdzniecības sabiedrība. Šīs sabiedrības pārdošanas apjoms tātad tika ņemts vērā zaudējumu analīzē, izmantojot *Tubos Reunidos* pārdošanas [apjomu], kurš bija paredzēts *Almesa*. Turklāt no lietas materiāliem, it īpaši no *Tubos Reunidos* atbildes uz anketu nekonfidenciālās versijas, izriet, ka vidēji cenas, par kādām *Tubos Reunidos*

bija izrakstījusi rēķinu *Almesa*, bija augstākas par cenām, par kādām tā bija izrakstījusi rēķinu neatkarīgiem klientiem. Tas nozīmē, ka skaitļi, kuri tika ņemti vērā attiecībā uz pārdošanas [darījuma] vērtību, nebija novērtēti pārāk zemu un tātad nav sagrozījuši zaudējumu noteikšanu. Līdz ar to ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neprasot no *Almesa*, lai tā iesniedz papildu datus pareizā un prasītā atbildes uz anketu veidā.

104 Attiecībā uz *Dalmine Benelux*, *Dalmine France*, *Dalmine Deutschland*, *Eurotube*, *Tenaris Global Services* (*UK*) un *Quality Tubes* no Padomes rakstveida dokumentiem izriet, ka *Dalmine* izmeklēšans laikposmā nav veikusi nevienu pārdošanas [darījumu] ar *Dalmine Benelux*, *Dalmine Deutschland* un *Eurotube*. Attiecībā uz *Quality Tubes* un *Tenaris Global Services* (*UK*) *Dalmine* atbildes uz anketu konfidenciālā versija ietver uzskaitošu to pārdošanas darījumu sarakstu, kas nozīmē, ka šie dati ir ņemti vērā zaudējumu analīzē. Visbeidzot, attiecībā uz *Dalmine France* — tās pārdošanas [darījumi] Kopienā noteikti ir ierobežoti, izmeklēšanas laikposmā *Dalmine* kopējais pārdošanas [apjoms] sešām saistītām sabiedrībām ir mazāks nekā 4 % no kopējā konkrētās preces pārdošanas [apjoma] Kopienas ražošanas nozarē.

105 Katrā ziņā no lietas materiāliem un cita starpā no *Dalmine* atbildes un anketu nekonfidenciālās versijas, versijas, kura tika iesniegta laikus un kuru Komisijas dienesti pārbaudīja, izriet, ka *Dalmine Benelux*, *Dalmine France*, *Dalmine Deutschland*, *Eurotube*, *Tenaris Global Services* (*UK*) un *Quality Tubes* darbojas vai nu tirdzniecībā, vai tālākpārdošanā — izplatīšanā. No tā izriet, ka šo sabiedrību pārdošanas apjoms tika ņemts vērā zaudējumu analīzē, izmantojot pārdošanas [apjomu], ko saistībā ar šīm sabiedrībām īstenoja *Dalmine*.

106 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neprasot, lai *Dalmine Benelux*, *Dalmine France*, *Dalmine Deutschland*, *Eurotube*, *Tenaris Global Services* (*UK*) un *Quality Tubes* iesniedz papildu datus pareizā un prasītā atbildes uz anketu veidā, un uzskatot, ka *Dalmine* izmeklēšanas [laikā] ir sadarbojusies.

107 Attiecībā uz *Tenaris West Africa* no Padomes rakstveida dokumentiem izriet, ka šī sabiedrība nav piedalījusies nedz konkrētās preces ražošanā, nedz pārdošanā. Turklāt no atbildēm, kuras ir sniegtas uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, izriet, ka Padome, lai novērtētu ietekmi, kāda ir tam, ka šī sabiedrība nav iesniegusi atbildi uz anketu, ir pamatojusies uz *Dalmine* Komisijai 2006. gada 24. maijā nosūtīto elektronisko vēstuli. Tā kā šī elektroniskā vēstule ir iesniegta laikus, ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neprasot, lai tā iesniedz papildu datus pareizā un prasītā atbildes uz anketu veidā, un uzskatot, ka *Dalmine* izmeklēšanas [laikā] ir sadarbojusies.

108 Visbeidzot, attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni* ir jānorāda, ka, tā kā šī sabiedrība savu atbildi uz anketu iesniedza pēc noteiktā termiņa, tās datus nevar izmantot zaudējumu noteikšanā. Katrā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka šī sabiedrība sūdzību neatbalsta. Līdz ar to ar to saistītos datus principā nedrīkstētu ņemt vērā Kopienas ražošanas nozares situācijas analīzē, lai noteiktu zaudējumus, ja vien šī neņemšana vērā nesagrozītu analīzi. Šajā pēdējā minētajā gadījumā šie dati vai nu ir jāņem vērā, vai arī jāizslēdz dati, kuri ir saistīti ar *V & M Allemagne* un *V & M France*. Lai novērtētu, vai analīze varētu tikt sagrozīta, Padome pamatojās uz šādiem dokumentiem: tabulu, kurā ir pārņemts *VMOG Royaume-Uni* ražošanas apjoms, tabulu, kurā ir pārņemts *VMOG Royaume-Uni* pārdošanas apjoms un vērtība un *V & M France* uzskaitošs pārdošanas darījumu saraksts.

109 Kā apstiprina iesniegtie dokumenti, Padome varēja noteikt, pamatojoties uz atbildi, kas iesniegta novēloti, ka izmeklēšanas laikposmā *VMOG Royaume-Uni* pārdošanas [apjoms] bija mazāks par 3 % no kopējā Kopienas ražotāju, kas iesnieguši sūdzību, pārdošanas apjoma. Tomēr šo 3 % neņemšana vērā nevarēja izšķiroši ietekmēt zaudējumu noteikšanu. Turklāt ir jāmin, ka informācija, uz kuru Padome pamatojās, lai noteiktu šīs sabiedrības pārdošanas [apjoma] daļu Kopienas ražošanas nozares pārdošanas [apjomā], pamatregulas 18. panta 3. punkta izpratnē ir iesniegta laikus.

110 Līdz ar to ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neizslēdzot no Kopienas ražošanas nozares definīcijas *V & M Allemagne* un *V & M France*, ar *VMOG Royaume-Uni* saistītos Kopienas ražotājus, kuri bija iekļauti paraugā.

111 Vēl attiecībā uz zaudējumu starpības aprēķinu ir jānorāda tāpat, kā to darīja Padome, ka saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu, ar kuru ir paredzēts mazākais muitas maksājums, zaudējumu starpība tiek izmantota, lai noteiktu antidempinga maksājuma likmi, tikai tad, ja dempinga starpība ir lielāka nekā šī starpība. Šajā gadījumā prasītājām noteiktā antidempinga maksājuma likme ir pamatota ar prasītāju dempinga starpību, proti, 25,7 % apmērā, nevis zaudējumu starpību 57 % apmērā. Pieņemot, ka zaudējumu starpība ir pamatota ar Kopienas ražotāju praktizētajām tālāknodošanas cenām, ņemot vērā *VMOG Royaume-Uni*, *Productos Tubulares* un ar *Dalmine* saistītās sabiedrības, šo sabiedrību pārdošanas [apjomi] ir lielāki par 10 % no kopējā Kopienas ražošanas nozares pārdošanas apjoma. Tātad, kā to norāda Padome, būtu bijis vajadzīgs, ka šo saistīto sabiedrību praktizētās pārdošanas cenas būtu pilnīgi nesamērīgas, salīdzinot ar citām pārdošanas [cenām], kuras ir ņemtas vērā zaudējumu starpības aprēķinā, lai šī pēdējā minētā būtu zemāka par to kā dempinga starpība.

112 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Padome nav pieļāvusi nevienu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības nav iesniegušas atbildi uz anketu, nav sagrozījis nedz zaudējumu noteikšanu, nedz zaudējumu starpības aprēķinu, un nav pārkāpusi pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punktu.

113 No tā izriet, ka otrā pamata daļa, kas attiecas uz pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpumu, ir jānoraida kā nepamatota.

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

114 Otrā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi nediskriminācijas principu. Faktiski, lai gan Komisija izmeklēšanas ietvaros esot prasījusi, lai visas ar konkrētās preces ražotājiem eksportētājiem saistītās sabiedrības atbild uz tās anketu, tā šādu prasību nav izteikusi attiecībā pret pārdošanas sabiedrībām, kas saistītas ar Kopienas ražotājiem.

115 Prasītājas uzskata, ka Komisijas sniegtais paskaidrojums nepamato diskriminējošo attieksmi. Pirmkārt, ir pareizi, ka dempinga starpību aprēķina katrai saistīto ražotāju eksportētāju grupai, lai gan Kopienas ražošanas nozarei radušies zaudējumi tiek noteikti visas nozares mērogā, tomēr nav pareizi, ka šīs divas darbības prasa konkrēto lietas dalībnieku atšķirīgu sadarbības līmeni. Pēc prasītāju domām, tāpat dempinga starpība var tikt sagrozīta, ja saistīto ražotāju grupa sniedz atbildi tikai viena no tiem vārdā, kurš nepraktizē dempingu, lai gan kāds cits to dara, arī zaudējumu noteikšana tiktu sagrozīta, ja Kopienu ražotājs, kurš darbojas divās dažādās ražošanas vietās, no kurām vienai ir nodarīti zaudējumi un otrai nav, sniedz atbildi, pamatojoties uz vietu, kurai ir nodarīti zaudējumi.

116 Otrkārt, prasītājas norāda, ka zaudējumu starpības aprēķina procedūra prasa, lai ražotāji eksportētāji un Kopienas ražotāji sadarbojas pilnīgi vienādā līmenī, lai jebkāda veida diskriminācija to starpā būtu nepamatota.

117 Treškārt, prasītājas norāda, ka pats anketas teksts Kopienas ražotājiem skaidri paredz pienākumu sniegt informāciju ne tikai par katru saistīto ražotāju sabiedrību, bet arī par

katru saistīto pārdošanas sabiedrību. Citiem vārdiem sakot, tas tām paredz tādas pašas prasības kā ražotājiem eksportētājiem.

118 Padome apstrīd nediskriminācijas principa pārkāpuma esamību. Tādējādi tā norāda, ka prasītājas nevienā brīdī nav mēģinājušas pierādīt, ka fakts, ka kāds no eksportētājiem neatbild uz anketu attiecībā uz saistītajām sabiedrībām, un fakts, ka arī kāds Kopienas ražotājs uz to neatbild, ir līdzīgas situācijas. Pēc Padomes domām, apgalvotā atšķirīgā attieksme ir attaisnota ar atšķirīgo izmantošanu, kādai prasītie dati ir paredzēti, proti, pamatojoties uz Kopienas ražotāju sniegtajiem datiem, tiek noteikti zaudējumi un, pamatojoties ražotāju eksportētāju sniegtajiem datiem, tiek aprēķināta dempinga starpība. Turklāt prasītājas nepierāda, ka Komisija patiešām ir izrādījusi atšķirīgu attieksmi pret eksportētājiem un Kopienas ražotājiem.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

119 Apgalvotais nediskriminācijas principa pārkāpums ir jāpārbauda, ņemot vērā iepriekš 58. punktā minēto judikatūru. Saskaņā ar šo judikatūru, diskriminācija var būt tikai tad, ja Kopienas ražotāju un ražotāju eksportētāju situācija šajā gadījumā būtu līdzīga un ja pret pirmajiem minētajiem Komisija būtu attiekusies atšķirīgi nekā pret otrajiem minētajiem.

120 Vispirms ir jānorāda, ka, īpaši neatsaucoties uz šo gadījumu, ražotāju eksportētāju situācija, kas ir saistīta ar pienākumu atbildēt uz Komisijas anketu, un Kopienas ražotāju [situācija], kas ir saistīta ar šo pašu pienākumu, principā nav līdzīga. Tāpat, kā Padome ir norādījusi savos rakstveida dokumentos, atbildes uz anketu, kura ir jāsniedz ražotājiem eksportētājiem, mērķis ir noteikt dempinga starpību, kura ir balstīta uz katra atsevišķā uzņēmuma datiem. Turpretī atbildes uz anketu, kura ir jāsniedz Kopienas ražotājiem, mērķis ir noteikt zaudējumus, kuri ir balstīti uz Kopienas ražošanas nozares kopumā analīzi.

121 Tomēr nevar izslēgt, ka šajā gadījumā apstākļi, kuri Komisijai lika konstatēt vajadzību attiecībā pret ražotājiem eksportētājiem sniegt atbildi uz anketu attiecībā uz visām saistītajām sabiedrībām, bija līdzīgi tiem, kuri lika secināt, ka nav iepriekš 93. un 94. punktā minētās Kopienas ražotāju nevēlēšanās sadarboties šādas atbildes nesniegšanas gadījumā.

122 Tomēr ir jāsecina, ka prasītājas ir mēģinājušas pierādīt, ka teorētiski ražotāju eksportētāju un Kopienas ražotāju situācija ir salīdzināma, bet nav nekādi pierādījušas, ka tas tā šajā gadījumā ir.

123 Turklāt ir jānorāda, ka prasītājas nav izvirzījušas nevienu pierādījumu, ka Komisija pret ražotājiem eksportētājiem un Kopienas ražotājiem patiešām ir attiekusies atšķirīgi. Faktiski to rakstveida dokumentos tās vienīgi apstiprina, ka Komisija piekrīt, ka tā no sabiedrībām, kas saistītas ar Kopienas ražotājiem, neprasa, lai tās atbildētu uz anketu. Tomēr tās nepierāda, ka šāda prasība ir izvirzīta attiecībā pret ražotājiem eksportētājiem.

124 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītājas nekādi nav sniegušas pierādījumu apgalvotajam Komisijas lēmuma neprasīt no sabiedrībām, kas saistītas ar Kopienas ražotājiem, lai tās iesniedz atbildi uz Komisijas anketu, diskriminējošajam raksturam.

125 Tātad otrā pamata daļa, ka attiecas uz nediskriminācijas principa pārkāpumu, ir noraidāma kā nepamatota.

Par pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

126 Otrā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka, pieņemot, kā to apgalvo Padome, ka izmeklēšanas lietas materiāli ietver datus, kuri pierāda, ka atbildes uz anketu no sabiedrībām, kas saistītas ar Kopienas ražotājiem, neesamība nav būtiski ietekmējusi zaudējumu, kuri nodarīti Kopienas ražotājiem, novērtēšanu, Padome saskaņā ar pamatregulas 19. panta 3. punktu nevar likumīgi atsaukties uz šiem datiem, jo izmeklēšanas nekonfidenciālie lietas materiāli neietver nekādus šāda veida datus.

127 Padome apgalvo, ka pamatregulas 19. panta 3. punktā nav paredzēts, ka informācija, par kuru nav sniegts nekāds nekonfidenciāls kopsavilkums, vienmēr ir jāatstāj bez ievērības, bet, ka šādu informāciju var neņemt vērā, ja vien attiecīgi avoti pieņemamā veidā nepierāda, ka informācija ir pareiza. Pamatregulas 19. panta 3. punktā minētais antidempinga izmeklēšanas lietas dalībnieku pienākuma sniegt informācijas, kuru tā iesniedz Komisijai, nekonfidenciālu kopsavilkumu mērķis ir aizsargāt citu lietas dalībnieku tiesības uz aizstāvību. Līdz ar to Padome secina, ka prasītājas to, ka Komisija ir izmantojusi informāciju, saistībā ar kuru nav sniegts nekāds nekonfidenciāls kopsavilkums, kā antidempinga pasākuma atcelšanas iemeslu var izvirzīt tikai tad, ja tās var pierādīt, ka šīs informācijas izmantošanas rezultātā ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību. Šajā gadījumā tas tā neesot.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

128 Pirmām kārtām ir jānorāda, ka iebildums, kuru prasītājas saista ar pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu, pirmo reizi tika izvirzīts to replikā. Tiesvedības laikā

nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā (Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. marta spriedums lietā T-107/04 *Aluminium Silicon Mill Products*/Padome, Krājums, II-669. lpp., 60. punkts).

129 Šajā gadījumā šo jauno iebildumu prasītājas izvirzīja, sniedzot atbildi saistībā ar datiem, kurus Padome pirmo reizi paziņoja iebildumu raksta 52., 53., 55., 59., 60. un 64. punktā, kā arī 31. zemsvītras piezīmē. Tātad šis jaunais prasītāju izvirzītais iebildums par pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu ir pamatots ar faktiem, kas kļuvuši zināmi tikai iztiesāšanas laikā. No tā izriet, ka šis iebildums ir uzskatāms par pieņemamu.

130 Attiecībā uz šī iebilduma pamatotību, pirmkārt, ir jānorāda, ka pamatregulas 19. panta 3. punkta redakcija paredz Komisijai tikai iespēju neņemt vērā konfidenciālu informāciju, attiecībā uz kuru nav pieejams nekonfidenciāls kopsavilkums.

131 Otrkārt, ir jānorāda, ka pamatregulas 19. panta mērķis ir aizsargāt ne tikai komercnoslēpumus, bet arī citu antidempinga procedūras dalībnieku tiesības uz aizstāvību. Tas nozīmē, kā tas izriet arī no judikatūras, ka antidempinga procedūras ietvaros pārkāpumi, ko Komisija pieļāvusi nekonfidenciālo kopsavilkumu paziņojumos, var būt procesuālo tiesību pārkāpums, kas ir pamats regulas, ar kuru tiek noteikti antidempinga maksājumi, atcelšanai tikai tad, ja ieinteresētajai personai nav bijis pietiekami zināms konkrētā dokumenta vai dokumentu būtiskais saturs un šī iemesla dēļ tā nav varējusi pienācīgi izteikt savu viedokli par to patiesumu vai nozīmīgumu (šajā sakarā skat. attiecībā uz Padomes 1988. gada 11. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2423/88 par aizsardzību pret importu par dempinga vai subsidētām cenām no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas Kopienas dalībvalstis (OV L 209, 1. lpp.), 8. panta 4. punktu, kura normatīvais saturs būtībā ir identisks pamatregulas 19. panta 3. punkta [saturam], Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-2/95 *Industrie des poudres sphériques*/Padome, *Recueil*, II-3939. lpp., 137. punkts). Tātad ir jāsecina, kā to dara arī Padome, ka to, ka Komisija ir izmantojusi informāciju, attiecībā uz kuru nav sniegts nekāds nekonfidenciāls kopsavilkums, antidempinga procedūras dalībnieki var

izvirzīt kā pamatu antidempinga pasākuma atcelšanai tikai tad, ja tie var pierādīt, ka šīs informācijas izmantošana ir izraisījusi to tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

132 Šajā kontekstā ir jāpārbauda, vai Komisija un Padome ir pārkāpušas pamatregulas 19. panta 3. punktu. Šajā sakarā Padome, atbildot uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem, apgalvo, ka, lai pārbaudītu, vai tas, ka ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības nav iesniegušas atbildes uz anketu, nav ietekmējis zaudējumu novērtējumu, Komisija pamatojās uz šādiem dokumentiem:

— attiecībā uz *VMOG Allemagne*: *V & M Allemagne* uzskaitošu pārdošanas darījumu sarakstu, tabulu, kurā ir pārņemts *V & M Allemagne* ražošanas apjoms, un tabulu, kurā ir pārņemts *V & M Allemagne* pārdošanas apjoms un vērtība; citiem vārdiem sakot, Komisija pamatojās uz faktiem, kuri bija ietverti *V & M Allemagne* atbildē uz anketu, attiecībā uz kuru tika iesniegta nekonfidenciāla versija;

— attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni*: tabulu, kurā ir pārņemts *VMOG Royaume-Uni* ražošanas apjoms, tabulu, kurā ir pārņemts *VMOG Royaume-Uni* pārdošanas apjoms un vērtība un *V & M France* uzskaitošs pārdošanas darījumu saraksts; lai gan šis pēdējais minētais saraksts tika ietverts *V & M France* atbildes uz anketu konfidenciālajā versijā, attiecībā uz kuru bija arī nekonfidenciāla versija, abas pirmās minētās tabulas bija ietvertas *VMOG Royaume-Uni* atbildes uz anketu konfidenciālajā versijā, attiecībā uz kuru nebija nekonfidenciālās versijas;

— attiecībā uz *Productos Tubulares*: atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, konfidenciālā versija un konfidenciālais pielikums sūdzībai, kurā ir ietvertas prognozes par Kopienas ražotāju, kuri neatbalsta sūdzību, ražošanas apjomu un ražošanu; lai gan bija šī pēdējā minētā dokumenta nekonfidenciālā versija, [šādas versijas] nebija attiecībā uz pirmo minēto dokumentu;

— attiecībā uz *Acecsa*: *Tubos Reunidos* atbildes uz anketu D.2. sadaļu, anketu, attiecībā uz kuru bija nekonfidenciālā versija;

— attiecībā uz *Almesa*: *Tubos Reunidos* uzskaitošu pārdošanas darījumu sarakstu; šis saraksts tika ietverts šīs sabiedrības atbildes uz anketu konfidenciālajā versijā, attiecībā uz kuru bija arī nekonfidenciāla versija;

— attiecībā uz *Dalmine Benelux*, *Dalmine France*, *Dalmine Deutschland*, *Eurotube*, *Tenaris Global Services* (*UK*) un *Quality Tubes*: faktiem, kas bija ietverti *Dalmine* atbildes uz anketu konfidenciālajā versijā, attiecībā uz kuru bija arī nekonfidenciāla versija;

— attiecībā uz *Tenaris West Africa*: *Dalmine* Komisijai 2006. gada 24. maijā nosūtīto elektronisko vēstuli, attiecībā uz kuru nekonfidenciālās versijas nebija.

133 Tātad ir jānosaka, vai fakts, ka Komisija ir pamatojusies uz *VMOG Royaume-Uni* atbildes uz anketu konfidenciālo versiju, *Productos Tubulares* atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, konfidenciālo versiju un 2006. gada 24. maija elektronisko vēstuli, lai gan nav šo dokumentu nekonfidenciālās versijas, ir tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

134 Ņemot vērā iepriekš 64. punktā minēto judikatūru, ir jānovērtē šāds pārkāpums. Saskaņā ar šo judikatūru, ieinteresētajiem lietas dalībniekiem ir jādod iespēja lietderīgi paust savu viedokli par pierādījumiem, ko izmantojusi Komisija, pamatojot savus apgalvojumus par dempinga pastāvēšanu un no tā izrietošiem zaudējumiem. Tomēr

attiecībā uz tiesību piekļūt izmeklēšanas lietas materiāliem ir jānorāda, ka šāds pārkāpums var radīt apstrīdētās regulas atcelšanu pilnībā vai daļēji tikai tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanas rezultātā rastos pat neliela iespēja nonākt pie cita administratīvā procesa iznākuma gadījumā, ja attiecīgais uzņēmums būtu varējis uz to pamatoties minētajā procesā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 29. janvāra spriedumu lietā T-206/07 *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome, Krājums, II-1. lpp., 71. punkts).

135 Šajā gadījumā prasītājas apgalvo, ka tām bija vajadzīgi šie dokumenti, lai pierādītu, ka *VMOG Royaume-Uni*, *Tubos Reunidos* un *Tenaris West Africa* atbildes uz anketu neesamība sagrozīja zaudējumu analīzi. Tomēr kā tas tika konstatēts iepriekš 101., 108. un 107. punktā, Padome nav pieļāvusi nekādu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka *Productos Tubulares*, *VMOG Royaume-Uni* un *Tenaris West Africa* neiesniedza vai ka atbildes uz anketu netika ņemtas vērā, neietekmēja zaudējumu noteikšanu. Līdz ar to *VMOG Royaume-Uni* atbildes uz anketu, *Productos Tubulares* atbildes uz anketu, kas nosūtīta pirms paraugu uzņēmumu izvēles, un 2006. gada 24. maija elektroniskās vēstules nekonfidenciālās versijas izpaušana prasītājām nebūtu varējusi novest administratīvo procesu pie cita iznākuma.

136 No tā izriet, ka otrā pamata daļa, kas attiecas uz pamatregulas 19. panta 3. punktu, ir noraidāma kā nepamatota.

Par pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

137 Trešā pamata atbalstam prasītājas norāda, ka, neizbeidzot procedūru, lai gan sūdzības pamatojuma līmenis sakarā ar Kopienas ražošanas nozares nesadarbošanos bija mazāks par tiesiskajā regulējumā noteiktajiem 25 % no Kopienas ražošanas [apjoma], Padome ir pārkāpusi pamatregulas 5. panta 4. punktu.

138 Padome atgādina, ka šis pamats ir balstīts uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru Kopienas ražotāji, kas iesnieguši sūdzību un kas ir izvēlēti paraugā, neesot sadarbojušies. Atbilstoši Padomes uzskatam, tā kā šis apgalvojums ir kļūdains to iemeslu dēļ, kuri izklāstīti otrā pamata ietvaros, trešais pamats ir noraidāms.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

139 Jānorāda, ka pamatregulas 5. panta 4. punktā Komisijai vispār nav ietverts pienākums izbeigt uzsāktu antidempinga procedūru, ja sūdzības pamatojuma līmenis ir nokrities zem 25 % no Kopienas ražošanas [apjoma]. Faktiski šis pants attiecas tikai uz sūdzības pamatojuma līmeni, kas vajadzīgs, lai Komisija varētu uzsākt procedūru. Šāda interpretācija ir apstiprināta pamatregulas 9. panta 1. punkta formulējumā, saskaņā ar kuru, "ja sūdzību atsauc, lietu var izbeigt, ja vien šāda izbeigšana nav pretrunā ar Kopienas interesēm". Tāpat, pat tad, ja Kopienas ražošanas nozare sūdzību atsauc, Komisijai nav pienākuma izbeigt procedūru, bet gan izvēles iespēja izbeigt procedūru.

140 Šajā gadījumā ir jāsecina, ka vajadzīgais pamatojuma līmenis līdz antidempinga procedūras uzsākšanas brīdim bija sasniegts, bet procesa gaitā iespējams ir nokrities zem 25 % sliekšņa, kad Komisija Kopienas ražotājiem lūdza atbildēt uz tās anketu. Tātad šajā gadījumā Padomei nevar pārmest nekādu pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu.

141 Pakārtoti ir jānorāda, ka, pat pieņemot, ka ar pamatregulas 5. panta 4. punktu Komisijai būtu uzlikts pienākums izbeigt procedūru, ja sūdzības pamatojuma līmenis procesa gaitā ir nokrities zem 25 %, šajā gadījumā šāda pārkāpuma nav. Faktiski iepriekš 112. punktā tika secināts, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka tas, ka ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības nav iesniegušas atbildes uz anketu, nav ietekmējis Kopienas ražošanas nozarei radušos zaudējumu analīzi. Tas nozīmē, ka Kopienas ražotāji, kuri bija iekļauti paraugā, ir jāuzskata par tādiem, kuri ir sadarbojušies, kas nozīmē, ka nevar tikt konstatēta nekāda sūdzības pamatojuma līmeņa samazināšanās.

142 Līdz ar to trešais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

143 Sestā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību. Šajā sakarā tās norāda, ka fakts, ka Padome uzskatīja, ka pilnīgas un visaptverošas Kopienas ražotāju, kuri bija iekļauti paraugā, sadarbības neesamība nav būtiski ietekmējusi zaudējumu, kuri radušies šiem ražotājiem un Kopienas ražošanas nozarei kopumā,

noteikšanu, tām tika paziņots tikai apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā. Tāpat Padome esot pārkāpusi arī pienākumu norādīt pamatojumu, jo apstrīdētajā regulā netiek sniegta atbilstoša atbilde uz prasītāju argumentu, kas attiecas uz Kopienas ražošanas nozares atteikšanos sadarboties.

144 Padome atgādina, ka prasītājas iesniedza apsvērumus attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares atteikšanos sadarboties divās vēstulēs, kuras nosūtītas 2006. gada 3. aprīlī un 4. maijā, un Komisijas atbildi ir saņēmušas otrajā galīgajā informācijas dokumentā. Attiecībā uz apgalvoto pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu apstrīdētajā regulā esot aprakstīts Kopienas ražošanas nozares, kura iesniegusi sūdzību, sastāvs un paraugu izvēle. Turklāt Komisija esot atbildējusi uz prasītāju apgalvojumiem otrajā galīgajā informācijas dokumentā, savā notā, ar kuru sniegta atbilde par prasītāju apsvērumiem saistībā ar pirmo galīgo informācijas dokumentu, un savā 2006. gada 16. jūnija vēstulē.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

145 Ņemot vērā iepriekš 64. un 65. punktā minēto judikatūru, ir jāpārbauda sestais pamats, kuru prasītājas izvirzījušas sakarā ar tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz zaudējumu noteikšanu.

146 Pirmām kārtām attiecībā uz apgalvoto tiesību uz aizstāvību pārkāpumu ir jāprecizē, ka, lai gan, kā tas ir minēts arī iepriekš 64. punktā, likumdevējs atbilstoši pamatregulas 20. panta 2. punktam ir vēlējies konkrētajiem lietas dalībniekiem, cita starpā eksportētājiem, atzīt tiesības tikt informētiem par galvenajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ierosināt iestādei noteikt galīgos antidempinga maksājumus (Pirmās instances tiesas 1998. gada 19. novembra spriedums lietā T-147/97 *Champion Stationery* u.c./Padome, *Recueil*, II-4137. lpp., 55. punkts), Komisijai attiecīgie lietas dalībnieki nav jāinformē par visiem konkrētajiem atbilsto-

šajiem faktiem vai tiesību normām šajā sakarā (šajā sakarā skat. iepriekš 65. punktā minēto spriedumu lietā *Ferchimex*/Komisija, 118. punkts).

147 Šajā gadījumā prasītājas būtībā apgalvo, ka fakts, ka Padome tās par īpašajiem iemesliem, kuru dēļ tā uzskata, ka paraugā iekļautie Kopienas ražotāji izmeklēšanas gaitā ir likumīgi sadarbojušies, ir informējusi novēloti, nozīmē tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

148 Jānorāda, ka, lai gan jautājumi par Kopienas ražošanas nozares definīciju un Komisijas izvēlētā Kopienas ražotāju parauga likumību ir būtiski zaudējumu noteikšanā, Komisijai konkrētie lietas dalībnieki nav detalizēti jāinformē par minēto zaudējumu novērtēšanu. It īpaši fakts, ka šajā gadījumā Komisija ir uzskatījusi, ka nebija vajadzības, ka dažas ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības iesniedz atbildi uz tās anketu tiktāl, ciktāl atbildes, kuras šīs sabiedrības būtu varējušas iesniegt, nebūtu ietekmējušas zaudējumu analīzi, nebija būtisks apsvērums zaudējumu noteikšanai, kurš Komisijai būtu bijis jāizceļ galīgajā informācijas dokumentā.

149 Šajā sakarā ir jānorāda, ka 2006. gada 27. februārī pieņemtais pirmais galīgais informācijas dokuments tā 1.4.2. punktā ietvēra visaptverošu pamatojumu Kopienas ražotāju parauga izvēlē, kā arī tā 4.1. punktā [ietvēra] vispārēju Kopienas ražotāju, kuri atbalsta sūdzību un kuri tiek uzskatīti par tādiem, kas veido Kopienas ražošanas nozari pamatregulas 4. panta 1. punkta un 5. panta 4. punkta izpratnē, aprakstu izmeklēšanas vajadzībām un it īpaši zaudējumu noteikšanā. 1.4.2. punktā ir atsauce uz Kopienas ražotāju, kurš sākotnēji tika izvēlēts, lai iekļautu to paraugā, kurš tomēr atteicās sadarboties un tātad paraugā tika aizvietots ar citu Kopienas ražotāju.

150 Pēc šī pirmā galīgā informācijas dokumenta prasītājas ar 2006. gada 3. aprīļa vēstuli lūdz detalizētākus paskaidrojumus attiecībā uz parauga sastāvu, konkrētāk, attiecībā uz

Kopienas ražotāja, kurš attiecās sadarboties, identitāti, attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni* un *Rohrwerk Maxhütte* atbilžu uz anketu iesniegšanas datumiem, attiecībā uz *VMOG Royaume-Uni* sadarbību, kā arī attiecībā uz *Productos Tubulares* saistībā ar sūdzību sniegto atbalstu.

151 Komisija uz katru no šiem paskaidrojumu lūgumiem atbildēja ar otrā galīgā informācijas dokumenta, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, C pielikuma 3.–6. punktu. Pēc tam par šiem dažādajiem punktiem prasītājas iesniedza citus apsvērumus to 2006. gada 4. maija vēstulē. Komisija uz tiem atbildēja 2006. gada 16. jūnija vēstulē, kuru prasītājas saņēma 2006. gada 27. jūnijā, kā to apstiprina prasītāju iesniegtie dokumenti.

152 Lai gan Komisijas apsvērumus, kas sniegti, atbildot uz 2006. gada 4. maija vēstuli, prasītājas saņēma tikai 2006. gada 27. jūnijā, proti, apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā, ir jāuzskata, ka prasītājām ne tikai bija iespēja lietderīgi paust savu viedokli par Kopienas ražošanas nozares definīcijas un parauga likumības jautājumu, bet arī efektīvi izteikt savu viedokli par šiem jautājumiem. Faktiski 2006. gada 16. jūnija vēstule tika nosūtīta pēc apsvērumu apmaiņas starp prasītājām un Komisiju, apmaiņas, kura tika aprakstīta iepriekš 149.–151. punktā.

153 Tātad sestā pamata daļa, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, tiktāl, ciktāl tā ir saistīta ar Kopienas ražošanas nozares sadarbības jautājumu, ir noraidāma.

154 Turpinājumā attiecībā uz apgalvoto pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar iepriekš 65. punktā minēto Padomei nav pienākuma regulas pamatojumā atbildēt uz visiem faktu un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā. Turklāt joprojām saskaņā ar šo judikatūru, ņemot vērā tā kontekstu, pamatojumā nav jāuzskaita visi atbilstošie faktiskie vai juridiskie apstākļi.

155 Kā tas tika norādīts iepriekš 148. punktā, fakts, ka Komisija ir uzskatījusi, ka nebija vajadzības, ka dažas ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības iesniedz atbildi uz tās anketu tiktāl, ciktāl atbildes, kuras šīs sabiedrības būtu varējušas iesniegt, nebūtu ietekmējušas zaudējumu analīzi, nebija būtisks apsvērums zaudējumu noteikšanai, kurš Komisijai būtu bijis jāizceļ apstrīdētajā regulā. Būtiskie apsvērumi zaudējumu noteikšanai, kuri Padomei bija jāmin apstrīdētajā regulā, ir saistīti ar Kopienas ražošanas nozares definīciju, kā arī Kopienas ražotāju parauga likumību.

156 Tā kā apstrīdētās regulas 12. apsvērumā ir ietverts visaptverošs pamatojums saistībā ar Kopienas ražotāju parauga izvēli, kā arī tās 14. apsvērumā ir ietverts vispārējs saņemto, apstiprināto un pārbaudīto anketu apraksts, Padomei nevar pārmest, ka tā ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu.

157 Turklāt ir jānorāda, ka 2006. gada 16. jūnija vēstule, kuru prasītājas saņēma 2006. gada 27. jūnijā, ietvēra būtiskos Komisijas apsvērumu faktus, kuri lika uzskatīt, ka nebija vajadzības, ka dažas ar Kopienas ražotājiem saistītās sabiedrības iesniedz atbildi uz tās anketu tiktāl, ciktāl atbildes, kuras šīs sabiedrības būtu varējušas iesniegt, nebūtu ietekmējušas zaudējumu analīzi.

158 No tā izriet, ka sestā pamata daļa, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, tiktāl, ciktāl tā attiecas uz Kopienas ražošanas nozares sadarbības jautājumu, ir noraidāma.

Par korekciju, kas veikta attiecībā uz "Sepco" pārdošanas cenu

159 Ceturtā pamata, kā arī daļā sestā pamata ietvaros prasītājas pamatojas uz identisku faktisko apstākli, proti, faktu, ka Padome no *Sepco* nesaistītajiem importētājiem Kopienā izrakstītajā rēķinā minētās pārdošanas cenas atskaitīja summu, kas atbilst komisijas maksai, nepierādot, ka *Sepco* funkcijas līdzinās to aģentu funkcijām, kuri strādā par komisijas maksu.

160 Pēc prasītāju domām, šī faktiskā apstākļa dēļ Padome ir pieļāvusi:

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu (ceturtais pamats);

— acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu (ceturtais pamats);

— tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu (sestais pamats).

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu

— Lietas dalībnieku argumenti

161 Ceturtā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka atskaitot no *Sepco* nesaistītajiem importētājiem Kopienā izrakstītajā rēķinā minētās pārdošanas cenas summu, kas atbilst komisijas maksai, nepierādot, ka *Sepco* funkcijas līdzinās to aģentu funkcijām, kuri strādā par komisijas maksu, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Konkrētāk, Padome neesot izpildījusi tai uzlikto pienākumu sniegt pierādījumus nedz apstrīdētajā regulā, nedz 2006. gada 26. jūnija telefaksā.

162 Attiecībā uz apstrīdēto regulu Padome tās 132. apsvērumā ir tikai paziņojusi, ka, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, izdarīja eksporta cenas korekcijas attiecībā uz komisijas maksu, gadījumos, kad pārdevumi notika caur šiem saistītajiem tirgotājiem, jo šo saistīto tirgotāju funkcijas līdzinājās to aģentu funkcijām, kuri strādā par komisijas maksu.

163 Attiecībā uz 2006. gada 26. jūnija telefaksu prasītājas atgādina, ka šajā telefaksā Komisija ir ņēmusi vērā šādus faktus:

— prasītājas ir veikušas tiešus konkrētās preces pārdošanas [darījumus] Kopienā;

— ar prasītājām saistītā pārdošanas sabiedrība Ukrainā, proti, *SPIG Interpipe*, ir darbojusies kā pārdošanas aģente saistībā ar pārdošanas [darījumiem], kurus ir veikusi *Sepco*;

— *Sepco* saiknes ar prasītājām ir nepietiekamas un neļauj uzskatīt, ka to kontrolē prasītājas vai *SPIG Interpipe*, kā tas būtu no faktiskā un juridiskā viedokļa gadījumā, ja *Sepco* būtu integrēts eksporta dienests.

164 Prasītājas uzskata, ka šie fakti nav atbilstoši.

165 Pirmkārt, Komisija šajā telefaksā esot ņēmusi vērā tikai netiešos faktus, kuriem nav nekādas saiknes ar *Sepco* funkcijām un kuri nekādā veidā nav pietiekami, lai pierādītu, ka *Sepco* darbojas kā aģente.

166 Otrkārt, prasītājas uzsver, ka, ja tās patiešām ir veikušas tiešus pārdošanas [darījumus] Kopienā, tās šos pārdošanas [darījumus] esot veikušas uz jaunajām dalībvalstīm pārejas laikposmā. Turklāt tas tā neesot tāpēc, ka Ukrainas komercsabiedrība *SPIG Interpipe* turpināja pildīt noteiktus starpnieka uzdevumus starp *Sepco* un prasītājām, ka *Sepco* loma nevar būt tāda, ka tā ir prasītāju tirdzniecības nodaļa.

167 Treškārt, prasītājas norāda, ka Komisija neizvirza nevienu tiesību normu sava viedokļa, saskaņā ar kuru, ja vien sabiedrībām ir vieni un tie paši gala saņēmēji, tādējādi, ka tiek sadalīta kopīgā kontrole, tās no faktiskā vai juridiskā viedokļa nevar uzskatīt par tādām, kuras veido vienu ekonomisko vienību, tādā veidā, ka komercsabiedrības var uzskatīt par tādām, kuras pilda integrētas eksporta nodaļās funkcijas, pamatojumam. Šāda kopīgā kontrole pastāvot *de facto*. Komisijai par šādu kontroli bija jāzina, jo prasītāju

pārstāvji piedalījās pārbaudes apmeklējumā *Sepco* telpās un *Sepco* Komisijai iesniedza noteiktus pārskatītus datus, kurus tā bija lūgusi.

168 Ceturtkārt, prasītājas norāda, ka *Sepco* situācija neatšķiras no tās, kādā ir pārdošanas sabiedrības, kuru rezultāti ir konsolidēti ar tiem, kādi ir to saistītajiem ražotājiem, lai noteiktu to normālo vērtību eksporta sabiedrībā. Tās norāda, ka šādos apstākļos nedz Padome, nedz Komisija nešaubās par to, vai kompānijām ir vieni un tie paši gala saņēmēji vai kopēja kontrole. Tikai fakts, ka vismaz 5 % kapitāla tiek saņemts tieši vai netieši, tiek uzskatīts par pietiekamu, lai normālā vērtība var tikt noteikta vienas ekonomiskās vienības, kuru veido ražotājs un ar to saistītās pārdošanas sabiedrības, kuras tiek uzskatītas par tādām, kas darbojas kā konkrētās sabiedrības komercnodaļa, līmenī.

169 Uz prasītāju argumentiem Padome atbild, ka *Sepco* nebija prasītāju integrēta pārdošanas eksportam uz Kopienu nodaļa, bet gan tirgotāja, kuras funkcijas bija vienlīdzīgas ar tām, kādas ir aģentam, kurš strādā par komisijas maksu.

170 Pirmām kārtām Padome apgalvo, ka pat tad, ja tās izvirza jautājumu par pienākumu sniegt pierādījumu, kad tās formulē savus apgalvojumus attiecībā uz *Sepco* funkciju, prasītājas būtībā apstrīd iestāžu secinājumu, saskaņā ar kuru *Sepco* bija tirgotājs, kura funkcijas bija vienlīdzīgas funkcijām, kādas ir aģentam, kurš strādā par komisijas maksu. Tomēr būtiskais jautājums ir par to, vai iestādes ir pamatojušās uz faktiem, kuri var pierādīt vai ļauj secināt, ka *Sepco* funkcijas bija tirgotāja, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijas un ka tās varēja ietekmēt salīdzināšanas iespēju starp eksporta cenu un normālo vērtību. Padome un Komisija šos faktus esot norādījušas.

171 Otrkārt, Padome apgalvo, ka prasītājas nav iesniegušas nekādus faktus, kuri pierādītu, ka Padomes secinājumos ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

172 Pirmkārt, prasītājas kļūdaini apgalvojot, ka faktam, ka *Sepco* ir neatkarīga sabiedrība, neesot nekādas nozīmes. Turklāt tās nekad neesot iesniegušas pierādījumu, ka pašas [prasītājas] vai kopīgā mātes sabiedrība, *Sepco* un *NTRP* gadījumā — *Allied Steel Holding BV* —, ir kontrolējušas *Sepco*.

173 Otrkārt, kļūdaini esot arī tas, ka prasītājas liek saprast, ka tikai fakts, ka kopumā tiek turēti 5 % kapitāla, ir pietiekams, lai secinātu, ka *Sepco* ir integrēta to eksporta nodaļa.

174 Treškārt, prasītājas neņemot vērā faktu, ka to attiecības ar *Sepco* bija tādas kā pircējam un pārdevējam.

175 Ceturtkārt, prasītājas neapstrīdot, ka tās abas esot veikušas tiešus pārdošanas [darījumus] ar neatkarīgiem klientiem Kopienā vai trešās valstīs, šie pārdošanas [darījumi] skaidri atklājot, ka tām bija integrētas pašu eksporta pārdošanas nodaļas.

176 Piektkārt, Padome norāda, ka prasītājas kļūdaini apgalvo, ka tam, ka pārbaudes apmeklējumu laikā *Sepco* telpās piedalījās prasītāju pārstāvji un ka tie piedalījās izmeklēšanā, bija jāliek iestādēm secināt, ka, lai arī tā ir nošķirta juridiskā persona, *Sepco* faktiski ir prasītāju eksporta nodaļa. Patiesībā viss, ko iestādes no tā var secināt, ir tā, ka *Sepco* un prasītājas ir saistītas sabiedrības un tās sadarbojas izmeklēšanas ietvaros.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

177 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, kas attiecas uz normālās vērtības aprēķinu, bet pēc analoģijas ir piemērojama eksporta cenas aprēķinam, ražošanas un pārdošanas darbību sadale grupas, kuru veido nošķirtas juridiskās sabiedrības, iekšienē nekādi nevar mainīt faktu, ka runa ir par vienu ekonomisko vienību, kura šādā veidā organizē to darbību kopumu, kuras citos gadījumos veic vienība, kas ir viena arī no juridiskā viedokļa (skat. pēc analoģijas Tiesas 1988. gada 5. oktobra spriedumu lietā 250/85 *Brother Industries*/Padome, *Recueil*, 5683. lpp., 16. punkts; 1992. gada 10. marta spriedumu lietā C-175/87 *Matsushita Electric*/Padome, *Recueil*, I-1409. lpp., 12. punkts, un 1993. gada 13. oktobra spriedumu lietā C-104/90 *Matsushita Electric Industrial*/Padome, *Recueil*, I-4981. lpp., 9. punkts).

178 Jānorāda, ka, ja tiek konstatēts, ka ražotājs pienākumus, kuri parasti ietilpst iekšējās tirdzniecības nodaļas [pienākumos], uztic savu preču izplatīšanas sabiedrībai, kuru tas kontrolē ekonomiskā ziņā un ar kuru tas veido vienu ekonomisko vienību, fakts, ka iestādes pamatojas uz cenām, kuras ir samaksājis pirmais no izplatītājas meitas sabiedrības neatkarīgais pircējs, ir pamatots. Tas, ka tiek ņemtas vērā izplatītājas meitas sabiedrības cenas, ļauj izvairīties no tā, ka izmaksas, kuras acīmredzami ir ietvertas preces pārdošanas cenā, kad šo pārdošanu veic ražotāja struktūrā ietverta pārdošanas nodaļa, bet tas vairs tā nav gadījumā, kad šo pašu pārdošanas darbību veic juridiski nošķirta, kaut arī ražotāja ekonomiskajai kontrolei pakļauta sabiedrība (šajā sakarā skat. pēc analoģijas Tiesas 1992. gada 10. marta spriedumu lietā C-171/87 *Canon*/Padome, *Recueil*, I-1237. lpp., 9.–13. punkts).

179 No judikatūras arī izriet, ka viena ekonomiskā vienība pastāv tad, ja ražotājs pienākumus, kuri parasti ietilpst šo preču izplatītājas sabiedrības [pienākumos], uztic iekšējās tirdzniecības nodaļai, kuru tā kontrolē ekonomiskā ziņā (šajā sakarā skat. iepriekš 178. punktā minēto spriedumu lietā *Canon*/Padome, 9. punkts). Turklāt kapitāla struktūra ir būtiska norāde uz vienas ekonomiskās vienības esamību (šajā sakarā skat. ģenerāladvokāta Lenca [*Lenz*] secinājumus lietā, kurā ir pasludināts Tiesas 1994. gada 7. jūlija spriedums C-75/92 *Gao Yao*/Padome, *Recueil*, I-3141. un I-3142. lpp., 33. punkts). Turklāt jau ir nospriests, ka viena ekonomiskā vienība var

pastāvēt, ja ražotājs veic daļu no pārdošanas funkcijām papildus tām, kuras veic šo preču izplatītāja sabiedrība (iepriekš 177. punktā minētais spriedums lietā *Matsushita Electric Industrial*/Padome, 14. punkts).

180 Turklāt ir jāatgādina, ka, tāpat kā lietas dalībniekam, kurš pamatregulas 2. panta 10. punkta ietvaros lūdz veikt korekcijas, kuru mērķis ir padarīt salīdzināmu normālo vērtību un eksporta cenu, lai noteiktu dempinga starpību, ir jāiesniedz pierādījums, ka tā lūgums ir pamatots, iestādēm, ja tās uzskata, ka ir jāveic korekcija, ir jāpamatojas uz pierādījumiem vai vismaz norādēm, kuras ļauj pierādīt faktora, sakarā ar kuru tiek veikta korekcija, esamību un noteikt tā ietekmi uz cenu salīdzināmību (Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. novembra spriedums lietā T-88/98 *Kundan* un *Tata*/Padome, *Recueil*, II-4897. lpp., 96. punkts).

181 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāpārbauda, vai iestādes ir sniegušas pierādījumu vai vismaz norādes, ka *Sepco* funkcijas nav iekšējās pārdošanas nodaļas [funkcijas], bet ka tās līdzinās [funkcijām], ko veic aģents, kurš strādā par komisijas maksu.

182 2006. gada 26. jūnijā prasītājām nosūtītajā telefaksā Komisija uzskaitīja trīs faktus, uz kuriem tā pamatojās, lai secinātu, ka *Sepco* veic funkcijas, kuras līdzinās funkcijām, ko veic aģents, kurš strādā par komisijas maksu. Pirmkārt, prasītājas esot veikušas tiešus konkrētās preces pārdošanas [darījumus] Kopienā. Otrkārt, *SPIG Interpipe*, ar tām saistītā Ukrainas sabiedrība, esot rīkojusies kā pārdošanas aģente saistībā ar prasītāju pārdošanas [darījumiem] ar *Sepco*. Treškārt, *Sepco* saiknes ar prasītājām neesot pietiekamas un neļauj uzskatīt, ka [prasītājas] to kontrolē vai ka pastāv kopīga *Sepco* un prasītāju kontrole.

183 Savukārt prasītājas ir atgādinājušas *Sepco* funkciju raksturu abās Komisijai 2006. gada 22. martā un 4. maijā nosūtītajās vēstulēs. Šajās vēstulēs tās paskaidroja, ka *Sepco* funkcijas ir šādas: *Sepco* nodrošina parastus līgumus ar esošajiem un potenciālajiem klientiem; *Sepco* informē par bezšuvju cauruļvadu un cauruļu, kuras prasītājas ražo, tehniskajām un izmantošanas īpašībām; *Sepco* nosaka pārdošanas cenas un politiku,

kuru tirgus un konkrētie klienti var atļauties; *Sepco* piesaista un saņem pasūtījumus; *Sepco* izraksta rēķinus, kā arī visus pārdošanas dokumentus; *Sepco* nodrošina pakalpojumus, kas tiek sniegti pēc pārdošanas. Tomēr par nevienu no šiem faktiem nav iesniegti nekādi pierādījumi.

184 Lai gan ir jānorāda, ka atbilstoši iepriekš 180. punktā minētajai judikatūrai, sākotnējais pierādīšanas pienākums ir iestādei, kura uzskata, ka tai ir jāveic korekcija, nevis konkrētajam lietas dalībniekam, kuru šī korekcija skar. Ņemot vērā iepriekš 177. un 178. punktā minēto judikatūru, ir jāuzskata, ka Komisijas izvirzītie fakti, lai pamatotu korekciju, kas veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam, nav pietiekami pārliecinoši un tātad nevar tikt uzskatīti par norādēm, kuras ļauj pierādīt faktora, sakarā ar kuru ir veikta korekcija, esamību un noteikt tā ietekmi uz cenu salīdzināmību.

185 Faktiski, pirmkārt, attiecībā uz faktu, ka prasītājas esot veikušas konkrētās preces tiešus pārdošanas [darījumus] Kopienā, ir jāatgādina iepriekš 179. punktā minētā judikatūra, atbilstoši kurai ekonomiskā vienība var pastāvēt, ja ražotājs veic daļu pārdošanas funkciju, kas ir papildus tām, kuras veic šo preču izplatītāja sabiedrība. Tomēr kā to pierāda lietas dalībnieku rakstveida dokumenti, tiešie pārdošanas [darījumi] Kopienā, kurus veikušas prasītājas, ir vērsti uz jaunajām dalībvalstīm pārejas posmā. Turklāt tiesas sēdē prasītājas ir apstiprinājušas, ka tiešās pārdošanas [darījumu] apjoms bija aptuveni 8 % no kopējā prasītāju pārdošanas [darījumu] apjoma Kopienā un tātad bija ierobežots. Līdz ar to ir jākonstatē, ka prasītājas ir veikušas tikai papildu pārdošanas funkcijas tām funkcijām, kuras veica *Sepco*, un tikai pārejas laikposmā.

186 Otrkārt, attiecībā uz faktu, ka *SPIG Interpipe*, saistītā Ukrainas sabiedrība, esot rīkojusies kā pārdošanas aģente saistībā ar prasītāju pārdošanas [darījumiem] ar *Sepco*, Padome nekādi nepaskaidro, kā fakts, ka *SPIG Interpipe* saņem komisijas maksu par prasītāju pārdošanas [darījumiem] ar *Sepco*, pierāda, ka *Sepco* ir veikusi funkcijas, kas

līdzinās tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, vai neļauj atzīt tās prasītāju iekšējās pārdošanas nodaļas statusu.

187 Treškārt, attiecībā uz apgalvoto *Sepco* saiknes ar prasītājām nepietiekamību, saiknes, kura neļauj uzskatīt, ka [prasītājas] to kontrolē vai ka pastāv kopīga *Sepco* un prasītāju kontrole, ir jānorāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka *Sepco* un *NTRP* ir saistītas vienas un tās pašas mātes sabiedrības dēļ — *Allied Steel Holding* —, kura izmeklēšanas laikposmā bija 100 % *Sepco* kapitāla un 24 % *NTRP* kapitāla turētāja. Tātad ir jākonstatē, ka šajā gadījumā runa ir par faktu, kurš, kā to apstiprina citi atbilstoši fakti, varētu ļaut pierādīt, ka pastāvēja kopīga *Sepco* un *NTRP* kontrole, un kurš katrā ziņā nepierāda *Sepco* un *NTRP* saiknes nepietiekamību. Šis secinājums netiek atspēkots ar Padomes apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasītājas nav sniegušas pietiekamu informāciju saistībā ar *Niko Tube*, *SPIG Interpipe* un 76 % *NTRP* kapitāla daļu faktisko saņēmēju identitāti. Tāpat faktam, ka attiecības starp *Sepco* un *NTRP* ir tādas kā pircējam un pārdevējam, nav nekādas nozīmes, pierādot, ka šīs pēdējās minētās [sabiedrības] nav viena ekonomiskā vienība vai ka *Sepco* veic funkcijas, kas ir līdzīgas aģenta, kurš strādā par komisijas maksu, funkcijām.

188 Turpretī lietas materiāli neļauj pierādīt, ka *Sepco* ir *Niko Tube* kontrolē vai ka pastāv šo abu sabiedrību kopīga kontrole. Tiesas sēdē jautājot tām par šādu kontroļu esamību, prasītājas paskaidroja, ka saikne starp *Niko Tube* un *Sepco* izriet, no vienas puses, no tā, ka *Niko Tube* un *NTRP* ir trīs kopīgi akcionāri un, no otras puses, no tā, ka *Allied Steel Holding* ir 24 % *NTRP* daļu un 100 % *Sepco* daļu turētāja.

189 Ir jāuzskata, ka šie fakti neļauj pierādīt, ka *Sepco* ir *Niko Tube* kontrolē vai ka pastāv šo abu sabiedrību kopīga kontrole. Tie tikai ļauj pierādīt netiešas saiknes starp šīm abām sabiedrībām esamību.

190 Tātad ceturtā pamata daļa, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, ir apmierināma, jo Padome ir veikusi *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar caurulēm, ko ražo *NTRP*. Pārējā daļā šī paša [pamata] daļa, proti, tiktāl, ciktāl tā attiecas uz *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, ir noraidāma.

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu

— Lietas dalībnieku argumenti

191 Ceturtā pamata ietvaros prasītājas uzskata, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, tiktāl, ciktāl no *Sepco* pārdošanas cenas atskaitītā summa, kas atbilst komisijas maksai, ko būtu saņēmis aģents, kurš strādā par komisijas maksu, izraisa funkcionālu asimetriju starp normālo vērtību un eksporta cenu, asimetriju, kura ietekmē cenu salīdzināmību.

192 Padome apgalvo, ka prasītājas noklusē faktu, ka tās pašas ir paskaidrojušas, ka *SPIG Interpipe* saņem komisijas maksu par visiem veiktajiem pārdošanas [darījumiem] ar *Sepco* starpniecību. Tā kā *SPIG Interpipe* ir saistīta gan ar iekšējo pārdošanu, gan eksporta pārdošanu un korekciju, kura ietver tikai *Sepco* papildu piedalīšanos eksporta pārdošanas [darījumos], šī darbība ir radījusi simetriju, nevis asimetriju.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

193 Ir jāuzskata, ka ceturtā pamata daļa, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, nevar tikt uzskatīta par autonomu daļu, salīdzinot ar šī paša pamata daļu, kas attiecas uz pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta pārkāpumu. Šajā gadījumā prasītājas apgalvo, ka korekcija atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktam nav pamatota, jo tā ne tikai nepadara salīdzināmu normālo vērtību un eksporta cenu, bet rada funkcionālu asimetriju. Šāda korekcija tātad veidotu acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu.

194 Atbilstoši judikatūrai gan no pamatregulas 2. panta 10. punkta redakcijas, gan struktūras izriet, ka eksporta cenas vai normālās vērtības korekcija var tikt veikta, tikai lai ņemtu vērā atšķirības saistībā ar faktoriem, kuri ietekmē cenas un tātad to salīdzināmību (iepriekš 180. punktā minētais spriedums lietā *Kundan* un *Tata*/Padome, 94. punkts). Citiem vārdiem sakot, un, lai pārņemtu prasītājas izmantoto terminoloģiju, korekcijas iemesls ir atjaunot simetriju starp normālo vērtību un eksporta cenu.

195 Līdz ar to, ja korekcija ir veikta pamatoti, tas nozīmē, ka ir atjaunota simetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu. Turpretī, ja korekcija ir veikta nepamatoti, tas nozīmē, ka ir saglabāta vai radīta asimetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu.

196 Šajā gadījumā ceturtā pamata daļa, kas attiecas uz acīmredzamas kļūdas vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, esamību, tika apmierināta, jo Padome ir veikusi *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *NTRP* ražotajām caurulēm, bet tika noraidīta tiktāl,

ciktāl tā attiecas uz *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm (skat. iepriekš 190. punktu). No tā izriet, ka ir jāsecina, ka pastāv acīmredzama kļūda vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, tiktāl, ciktāl ir veikta *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekcija to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *NTRP* ražotajām caurulēm, un ka nav acīmredzamas kļūdas vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, tiktāl, ciktāl ir veikta *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekcija to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm.

197 Tātad ceturtā pamata daļa, kas attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu, ir apmierināma, jo Padome ir veikusi *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *NTRP* ražotajām caurulēm. Pārējā daļā šī paša [pamata] daļa, proti, tiktāl, ciktāl tā attiecas uz *Sepco* praktizēto eksporta cenu korekciju to darījumu ietvaros, kuri ir saistīti ar *Niko Tube* ražotajām caurulēm, ir noraidāma.

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojuma pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

198 Sestā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka ir pārkāptas to tiesības uz aizstāvību tiktāl, ciktāl 2006. gada 16. jūnija vēstule un 2006. gada 26. jūnija telefakss, kas abi faktiski ir saņemti 2006. gada 27. jūnijā, ietverot jaunus faktus, kuru mērķis ir pierādīt, ka *Sepco* nav prasītāju eksporta nodaļa. Esot pārkāpts arī EKL 253. pants, jo apstrīdētajā regulā netiekot sniegta atbilstoša atbilde uz prasītāju argumentiem, kas saistīti ar šo jautājumu.

199 Padome apgalvo, ka Komisija ir sniegusi paskaidrojumus attiecībā uz konkrēto korekciju otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī. Prasītājas, kas apgalvo, ka 2006. gada 16. jūnija vēstule un 2006. gada 26. jūnija telefakss ietverot jaunus faktus, neesot precizējušas nedz kuri ir šie fakti, nedz arī kādā ziņā tie ir jauni. Visbeidzot, attiecībā uz apgalvoto EKL 253. panta pārkāpumu jautājums par komisijas maksai atbilstošās summas atskaitīšanu no *Sepco* pārdošanas cenas esot aplūkots apstrīdētajā regulā, konkrētāk, 132. apsvērumā, kā arī pirmajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 27. februārī, otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, un 2006. gada 26. jūnija telefaksā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

200 Attiecībā uz apgalvoto tiesību uz aizstāvību pārkāpumu šis iebildums ir jāpārbauda, ņemot vērā iepriekš 64. un 146. punktā minēto judikatūru. Saskaņā ar Šo judikatūru antidempinga procedūru ietvaros konkrētajiem lietas dalībniekiem ir jāpiešķir tiesības tikt informētiem par galvenajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata ir paredzēts ierosināt iestādei noteikt galīgos antidempinga maksājumus. Turklāt konkrētie lietas dalībnieki ir jāinformē tādā laikā, kad tiem vēl ir iespējams lietderīgi paziņot par savu viedokli šajā sakarā pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas (šajā sakarā skat. iepriekš 146. punktā minēto Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Champion Stationery* u.c./Padome, 83. punkts, un 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 330. punkts).

201 Šajā gadījumā prasītājas apgalvo, ka būtībā tās tika informētas novēloti par iemesliem, kuru dēļ tika veikta korekcija pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros. Tomēr ir jāuzskata, ka konkrētām lietas dalībniecēm antidempinga procedūrā ir tiesības tikt informētām ne tikai par to, ka salīdzinājuma starp normālo vērtību un eksporta cenu ietvaros ir veikta korekcija atbilstoši pamatregulas 2. panta 10. punktam, bet arī par iemesliem, kuru dēļ korekcija ir veikta. Faktiski informācija par korekciju un iemesliem, kuru dēļ tā ir veikta, ir būtiska tiktāl, ciktāl šāds korekcijas pasākums tieši ietekmē antidempinga maksājumu apmēru. Šajā sakarā ir jānorāda, ka vienkāršs paziņojums konkrētajiem lietas dalībniekiem par to, ka ir veikta korekcija, nepaskaidrojot iemeslus, ņemot vērā iepriekš 64. un 146. punktā minēto judikatūru,

nevar tikt uzskatīts par pietiekamu. Faktiski no šīs judikatūras izriet, ka Kopienu iestādēm konkrētajiem uzņēmumiem ir jāsniedz lietderīgas norādes to interešu aizstāvībai (iepriekš 64. punktā minētais spriedums lietā *Al-Jubail Fertilizer Company* u.c./Padome, 17. punkts). Aprobežojoties ar to, ka prasītājām tiek norādīts, ka ir veikta korekcija, nenorādot to no Komisijas viedokļa attaisnojošus iemeslus, šāda korekcija nevar ļaut tām aizstāvēt savas intereses, it īpaši paskaidrojot, kādā ziņā šie iemesli ir nelikumīgi.

202 Šajā kontekstā ir jānorāda, ka šajā gadījumā Komisija prasītājas informēja par savu lēmumu veikt saistīto importētāju, importētāju, kuru starpā ir *Sepco*, praktizēto eksporta cenu pielāgojumu pirmajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 27. februārī. Kā tas izriet no šī pēdējā minētā dokumenta teksta, šī korekcija ir veikta atbilstoši pamatregulas 2. panta 9. punktam un to veido visu izmaksu, kas radušās starp importu un tālākpārdošanu, kā arī peļņas starpības, atskaitīšana.

203 Otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, Komisija prasītājas informēja, ka attiecībā uz pārdošanas [darījumiem] Kopienā, kuros piedalījās *Sepco*, veiktā korekcija patiesībā ir izdarīta pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros, nevis pamatregulas 2. panta 9. punkta ietvaros, kā tas kļūdas pēc bija norādīts pirmajā galīgajā informācijas dokumentā. Tika precizēts, ka veiktās atskaitīšanas summa paliek nemainīga. Turpretī Komisija tajā nesniedz nekādu attaisnojumu tam, kādēļ šajā gadījumā ir piemērojams pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts.

204 Ar 2006. gada 4. maija vēstuli prasītājas Komisiju informēja, ka tās uzskata, ka ir būtiski, ka tā pierāda, ka *Sepco* darbības ir līdzīgas tā aģenta darbībām, kurš strādā par komisijas maksu.

205 Tikai 2006. gada 26. jūnija telefaksā Komisija paskaidroja, kādēļ tā uzskata, ka šīs funkcijas ir pielīdzināmas tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, un ka tātad korekcija pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros ir pamatota. Šajā sakarā Komisija uzskaitīja trīs faktus, kuri ir pārņemti iepriekš 182. punktā. Tātad ir jāsecina, kā to tiesas sēdes laikā apstiprināja Padome, ka Komisija prasītājām nebija paziņojusi nekādu informāciju par iemesliem, kuru dēļ tā uzskata, ka korekcija pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros ir pamatota, pirms tās 2006. gada 26. jūnija telefaksa.

206 No lietas materiāliem izriet, ka šo telefaksu prasītājas 2006. gada 26. jūnijā saņēma plkst. 19.06, proti, kā to norāda prasītājas, pēc darba laika. Līdz ar to ir jāuzskata, ka prasītājas par šo dokumentu uzzināja 2006. gada 27. jūnijā, proti, apstrīdētās regulas pieņemšanas dienā.

207 No tā izriet, ka ir jākonstatē, ka prasītājas nevarēja uzzināt Komisijas pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros veiktās korekcijas pamatojumam izvirzītos faktus tādā laikā, kad tām vēl ir iespējams lietderīgi paziņot par savu viedokli šajā sakarā pirms Padome pieņem apstrīdēto regulu.

208 Tomēr šāds Komisijas izdarīts pārkāpums var būt tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kurš pamato apstrīdētās regulas atcelšanu, tikai tad, ja prasītājas ir pierādījušas, nevis ka minētajai regulai būtu atšķirīgs saturs, bet ka tās savu aizstāvību būtu varējušas nodrošināt labāk, ja šī pārkāpuma nebūtu (šajā sakarā skat. iepriekš 134. punktā minēto spriedumu lietā *Foshan Shunde Yongjian Housewares* & *Hardware*/Padome, 71. punkts). Šajā gadījumā ir jānosaka, vai prasītājas ir pierādījušas, ka agrāks 2006. gada 26. jūnija telefaksā ietverto faktu paziņojums tām būtu devis iespēju, lai gan nelielu, likt administratīvajam procesam beigties ar atšķirīgu rezultātu.

209 Šajā sakarā ir jānorāda, kā tas ir minēts iepriekš 182. punktā, ka savā 2006. gada 26. jūnijā prasītājām nosūtītajā telefaksā Komisija uzskaitīja trīs faktus, uz kuriem tā pamatojās, lai secinātu, ka *Sepco* veic funkcijas, kas ir līdzīgas tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu. Iepriekš 185.–188. punktā, pamatojoties uz prasītāju tiesvedībā Pirmās instances tiesā izvirzītajiem argumentiem, tika pierādīts, ka šie trīs fakti nevar tikt uzskatīti par norādēm, kuras ļauj pierādīt, no vienas puses, ka *Sepco* veic funkcijas, kas ir līdzīgas tā aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, un, no otras puses, ka *Sepco* un *NTRP* nav viena ekonomiskā vienība. Līdz ar to ir jāsecina, ka prasītājas ir pierādījušas, ka agrāks 2006. gada 26. jūnija telefaksā ietverto faktu paziņojums tām būtu ļāvis veikt šo pašu izklāstu pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas un tādējādi pamatot apgalvojumu, saskaņā ar kuru Komisijai nebija neviena droša fakta, kas tai ļautu veikt strīdīgo korekciju.

210 Tātad, ja nebūtu Komisijas pieļautā pārkāpuma, prasītājas būtu varējušas laikus izvirzīt argumentus, kurus tā nevarēja izvirzīt sakarā ar faktu, ka Komisija novēloti paziņoja attiecīgo informāciju. Tātad tās būtu varējušas labāk nodrošināt savu aizstāvību un attiecīgi liktu administratīvajam procesam beigties ar atšķirīgu rezultātu.

211 Līdz ar to sestais pamats, kurš attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz korekciju, kura ir veikta pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros, ir apmierināms.

212 Attiecībā uz apgalvoto pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, šo iebildumu šajā gadījumā nevar atbalstīt. Faktiski no iepriekš 65. punktā pārņemtās judikatūras izriet, ka Padomei nav pienākuma regulas pamatojumā atbildēt uz visiem faktu un tiesību jautājumiem, ko ieinteresētās personas ir izvirzījušas administratīvā procesa gaitā. Turklāt pamatojumā nav jāuzskaita visi atbilstošie faktiskie vai juridiskie apstākļi, pamatojuma prasības ir izvērtējamas cita starpā, ņemot vērā tā kontekstu.

213 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, ja pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros veiktās korekcijas pamatojumu Komisija ir izklāstījusi apstrīdētās regulas 132. apsvērumā tikai īsi, no iepriekš minētā izriet, ka Komisijas 2006. gada 26. jūnija telefakss ietver detalizētu iemeslu, kuru dēļ ir veikta šī korekcija, pamatojumu.

214 Līdz ar to sestais pamats, kurš attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tiktāl, ciktāl tas saistīts ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta ietvaros veikto korekciju, ir noraidāms kā nepamatots.

Par prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības

215 Piektais pamats, kā arī daļa sestā pamata attiecas uz faktu, ka Komisija ir noraidījusi prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības.

216 Pēc [prasītāju] domām, ar šo noraidīšanu Padome ir pieļāvusi:

— nediskriminācijas principa pārkāpumu (piektais pamats);

— pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu (sestais pamats).

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

217 Piektā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka attiecībā pret tām ir pieļauta diskriminācija.

218 Diskriminācija izrietot no fakta, ka, lai gan Komisija bija uzsākusi atsevišķas pārrunas, lai nonāktu pie pieņemama piedāvājuma uzņemties saistības ar Rumānijas ražotājiem eksportētājiem, proti, attiecībā uz ierobežotu skaitu precēm un maksimālo apjomu, tā nav informējusi citus ražotājus eksportētājus par iespēju iesniegt šādu ierobežotu un maksimālā apjoma piedāvājumu uzņemties saistības.

219 Turklāt diskriminācija izrietot no tā, ka apstrīdētās regulas 248. apsvērumā ir konstatēta vispārēju problēmu, kas saistītas ar piedāvājumu uzņemties saistības, esamība, bet turpmāk tekstā 251. apsvērumā ir apgalvots, ka šīs vispārējās problēmas neattiecas uz Rumānijas ražotājiem. Tās šajā sakarā norāda, ka atsauce uz saistību, kas attiecas uz Rumānijas ražotājiem, pagaidu raksturu nekādi nepaskaidro, kādēļ tas piedāvājums uzņemties saistības, kurš attiecas uz ierobežotu laikposmu, nevarēja tikt pieņemts attiecībā uz prasītājām, jo saistību ierobežotais apjoms un ilgums var radīt noteiktas vispārējas problēmas.

220 Atbildot uz prasītāju argumentiem, Padome apgalvo, ka [prasītājas] apstrīd faktu, ka Komisija ir pieņēmusi Rumānijas ražotāju piedāvājumus uzņemties saistības, un uzskata, ka tas ir nediskriminācijas principa pārkāpums.

221 Pirmām kārtām attiecībā uz apgalvoto nelikumīgo Rumānijas ražotāju piedāvājumu uzņemties saistības pieņemšanu, Padome apgalvo, ka prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības noraidīšanas likumība netiek atspēkota ar, kā apgalvots, nelikumīgo Rumānijas ražotāju piedāvājumu uzņemties saistību pieņemšanu.

222 Otrām kārtām Padome apstrīd apgalvoto nediskriminācijas principa pārkāpumu. Pirmkārt, prasītājām esot bijusi iespēja iesniegt [piedāvājumu] uzņemties saistības attiecībā uz ierobežotu skaitu preču. Tā kā prasītājas nav iesniegušas nedz šādu piedāvājumu, nedz piedāvājumu uzņemties saistības, kurš ietver pietiekami augstu minimālo importa cenu, to piedāvājums bija pilnīgi atšķirīgs no visiem piedāvājumiem, kuros bija ietverta pietiekami augsta minimālā importa cena, vai atbilda citam nosacījumam, kā, piemēram, ierobežots ilgums un konkrēto preču ierobežots skaits.

223 Otrkārt, Padome apgalvo, ka Komisija pamatoti secināja, ka Rumānijas eksportētāju īpašā situācija ir pietiekama, lai novērstu saistību vispārējās problēmas.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

224 Atbilstoši pamatregulas 8. panta 3. punktam "piedāvāt[ie] cenu labojum[i] nav jāpieņem, ja to pieņemšana ir nepraktiska, ja faktisko vai potenciālo eksportētāju

skaits ir pārāk liels vai arī citu iemeslu dēļ, ietverot iemeslus, kas saistīti ar vispārējo politiku". Tātad no šī panta izriet, ka Komisija, novērtējot piedāvājumus uzņemties saistības, var ņemt vērā visa veida faktiskos apstākļus.

225 Turklāt no judikatūras izriet, ka neviena pamatregulas norma neparedz Kopienu iestādēm pienākumu pieņemt piedāvājumus uzņemties saistības attiecībā uz cenām, kuras piedāvā tirgus dalībnieki, uz kuriem attiecas iepriekšējā izmeklēšana antidempinga maksājumu noteikšanai. Turpretī no minētās regulas izriet, ka to, vai šādas saistības ir pieņemamas, nosaka iestādes savas rīcības brīvības ietvaros (šajā sakarā skat. attiecībā uz Padomes 1979. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3017/79 par aizsardzību pret importu par "dempinga" cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas Kopienas dalībvalstis (OV L 339, 1. lpp.), 10. pantu, kura normatīvais saturs būtībā ir identisks pamatregulas 8. pantam, Tiesas 1987. gada 7. maija spriedumu lietā 255/84 *Nachi Fujikoshi*/Padome, *Recueil*, 1861. lpp., 42. punkts).

226 Lai gan Kopienu iestādēm ir plaša rīcības brīvība, tomēr Kopienu tiesību sistēmas garantēto tiesību ievērošana administratīvajās procedūrās tāpēc ir vēl nozīmīgāka, un pie šīm tiesībām pieder cita starpā nediskriminācijas princips (šajā sakarā skat. iepriekš 38. punktā minēto spriedumu lietā *Shandong Reipu Biochemicals*/Padome, 63. punkts).

227 Saskaņā ar judikatūru nediskriminācijas princips ir pret to, ka līdzīgas situācijas tiek aplūkotas atšķirīgi un dažādas situācijas tiek aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatojama (Pirmās instances tiesas 1998. gada 17. jūlija spriedums lietā T-118/96 *Thai Bicycle*/Padome, *Recueil*, II-2991. lpp., 96. punkts).

228 Tiktāl, ciktāl Komisijai ir plaša rīcības brīvība, lai pieņemtu vai noraidītu cenu saistības un varētu ņemt vērā visus faktiskos apstākļus, kuri ir saistīti ar šādu piedāvājumu, šiem faktiskajiem apstākļiem ir jābūt precīzi salīdzināmiem, lai varētu secināt nediskriminācijas principa pārkāpuma esamību.

229 Šajā gadījumā prasītājas neapstrīd Rumānijas ražotāju eksportētāju piedāvāto un Komisijas pieņemto saistību likumību. Tomēr tās uzskata, ka attiecībā pret tām ir pieļauta diskriminācija tiktāl, ciktāl attieksme, kāda tām ir izrādīta, ir atšķirīga no tās, kāda ir izrādīta Rumānijas ražotājiem eksportētājiem. Tomēr ir jāsecina, ka prasītājas nevienā brīdī nav paskaidrojušas, kādā ziņā to situācija bija līdzīga tai, kāda bija Rumānijas ražotāju eksportētāju situācija, bet vienīgi veica faktu, kuri, viņuprāt, veido šādu diskrimināciju, aprakstu.

230 Katrā ziņā ir jānorāda, ka atbilstoši pamatregulas 8. panta 1. punktam nozīmīgs nosacījums, lai Komisija pieņemtu piedāvājumu uzņemties saistības, ir tas, ka "eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām". No lietas materiāliem izriet, ka pirmais iemesls, kura dēļ Komisija noraidīja prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības, ir tas, ka to piedāvātās minimālās importa cenas nebija pietiekamas, lai novērstu dempinga radītos zaudējumus. Turpretī no Padomes rakstveida dokumentiem izriet, ka Komisija uzskatīja, ka Rumānijas ražotāju eksportētāju piedāvātās minimālās importa cenas bija pietiekamas, lai novērstu zaudējumus radošo iedarbību.

231 Tātad ir jāsecina, tāpat kā to dara Padome, ka, tā kā prasītājas nav iesniegušas piedāvājumu uzņemties saistības ar pietiekami augstu minimālo importa cenu, to piedāvājums bija pilnīgi atšķirīgs no jebkāda piedāvājuma, kurā bija pietiekami augsta minimālā importa cena. Šo secinājumu nevar apstrīdēt ar citiem prasītāju izvirzītajiem argumentiem, it īpaši argumentiem, kuri attiecas uz to, ka Komisija [prasītājām] nav piedāvājusi iesniegt piedāvājumu uzņemties saistības, kurš ir ierobežots laikā un ar maksimālo apjomu.

232 Līdz ar to piektais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

— Lietas dalībnieku argumenti

233 Sestā pamata ietvaros prasītājas norāda, ka apstrīdētajā regulā nav ietverts atbilstošs pamatojums, atbildot uz to argumentiem, kuri attiecas uz diskriminējošo attieksmi saistībā ar cenu saistību uzņemšanos.

234 Atbilstoši Padomes uzskatam — šis jautājums tika aplūkots apstrīdētajā regulā, otrajā galīgajā informācijas dokumentā, kurš pieņemts 2006. gada 24. aprīlī, un 2006. gada 30. maija vēstulē un 2006. gada 26. jūnija telefaksā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

235 Ir jānorāda, ka apstrīdētā regula 246.–257. apsvērumā ietver pilnīgu iemeslu, kuru dēļ Rumānijas ražotāju eksportētāju piedāvājums uzņemties saistības tika pieņemts, lai gan citu sabiedrību piedāvājums, tostarp prasītāju piedāvājums, tika noraidīts, izklāstu.

236 Turklāt Komisija jau daļēji bija pamatojusi savu nostāju tās 2006. gada 30. maija vēstulē un 2006. gada 26. jūnija telefaksā.

237 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, sestais pamats, kurš attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu tiktāl, ciktāl tas ir saistīts ar prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības, ir noraidāms kā nepamatots.

Par "SPIG Interpipe" pārdošanas izdevumu, administratīvo izdevumu un citu vispārējo izdevumu aplūkošanu

Lietas dalībnieku argumenti

238 Sestā pamata ietvaros prasītājas apgalvo, ka apstrīdētajā regulā ir ietverts nepietiekams pamatojums attiecībā uz *SPIG Interpipe* vispārējo un administratīvo izdevumu un pārdošanas izdevumu atskaitīšanu.

239 Padome norāda, ka tā kā prasītājas nav izklāstījušas, par ko ir attiecīgais jautājums, pamats, kurš attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, šajā sakarā ir acīmredzami nepamatots.

Pirmās instances tiesas vērtējums

240 Saskaņā ar Kopienu Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Pirmās instances tiesā saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētāja varētu sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesa varētu pieņemt lēmumu par attiecīgo prasību. Ar mērķi nodrošināt tiesisko drošību un pareizu tiesvedību, lai prasības pieteikums būtu pieņemams, galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem tas balstīts, jāizriet, vismaz īsumā, bet loģiski un saprotami, no paša prasības pieteikuma teksta (Pirmās instances tiesas 1997. gada 6. maija spriedums lietā T-195/95 *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, II-679. lpp., 20. punkts, un 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands* u.c./Komisija, Krājums, II-315. lpp., 64. punkts).

241 Ir jākonstatē, kā to dara Padome, ka prasītājas nav pietiekami skaidri un precīzi izklāstījušas argumentu, kurš attiecas uz *SPIG Interpipe* vispārējo un administratīvo izdevumu un pārdošanas izdevumu atskaitīšanu, uz kuru neesot ticis atbildēts.

242 Līdz ar to sestais pamats tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *SPIG Interpipe* pārdošanas izdevumu, administratīvo izdevumu un citu vispārējo izdevumu aplūkošanu, ir jāatzīst par nepieņemamu.

243 No iepriekš minētā un it īpaši no iepriekš 190., 197. un 211. punktā izdarītajiem secinājumiem izriet, ka apstrīdētā regula ir daļēji jāatceļ — tiktāl, ciktāl konkrētās iestādes ir veikušas *Sepco* eksporta cenu korekciju.

Par tiesāšanās izdevumiem

244 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

245 Šajā gadījumā prasītāju prasījumi atcelt tiesību aktu ir daļēji atzīti par pamatotiem. Pirmās instances tiesa uzskata, ka tā būs veikusi taisnīgu šīs lietas apstākļu novērtējumu, nospriežot, ka Padome sedz pati savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina vienu ceturtdaļu prasītājām radušos tiesāšanās izdevumu un ka prasītājas sedz trīs ceturtdaļas savu tiesāšanās izdevumu.

246 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 4. punktu Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) Padomes 2006. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 954/2006, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Horvātijas, Rumānijas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs un tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 2320/97 un Padomes Regulu (EK) Nr. 348/2000, pārtrauc starpposma un termiņa beigu pārskatīšanas attiecībā

uz antidempinga maksājumiem par, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu un pārtrauc starpposma pārskatīšanas attiecībā uz antidempinga maksājumiem par dažu, *inter alia*, Krievijas un Rumānijas, Horvātijas un Ukrainas izcelsmes dzelzs vai neleģētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importu, 1. pants ir atcelts tiktāl, ciktāl antidempinga maksājumi, kuri ir noteikti attiecībā uz *Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT* (*Interpipe Niko Tube ZAT*) un *Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT* (*Interpipe NTRP VAT*) ražoto preču eksportu uz Eiropas Kopienu, pārsniedz to, kurš būtu piemērojams, ja nebūtu veikta eksporta, kurš tiek veikts par komisijas maksu, cenas korekcija, ja pārdošanas [darījumi] būtu notikuši ar saistītu tirdzniecības starpnieku *Sepco SA*;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Padome sedz savus un atlīdzina vienu ceturtdaļu prasītājām radušos tiesāšanās izdevumu. Komisija sedz savus izdevumus pati.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 10. martā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas . . . . . II - 392

Prāvas priekšvēsture . . . . . II - 396

Process un lietas dalībnieku prasījumi . . . . . II - 400

Juridiskais pamatojums . . . . . II - 402

Normālās vērtības aprēķins . . . . . II - 403

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā . . . . . II - 404

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 404

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 406

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu . . . . . II - 411

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 411

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 411

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu . . . . . II - 413

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 413

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 413

Par sekām, kuras izriet no atbilžu uz anketām, kuras sniegtu ar Kopienu ražošanas nozari saistītās sabiedrības, neesamības . . . . . II - 415

Par pamatregulas 3. panta 2., 3., 5., 6. un 7. punkta pārkāpumu . . . . . II - 416

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 416

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 420

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu . . . . . II - 429

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 429

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 430

Par pamatregulas 19. panta 3. punkta pārkāpumu . . . . . II - 432

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 432

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 432

Par pamatregulas 5. panta 4. punkta pārkāpumu . . . . . II - 437

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 437

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 437

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu . . . . . II - 438

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 438

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 439

Par korekciju, kas veikta attiecībā uz "Sepco" pārdošanas cenu . . . . . II - 443

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu . . . . . II - 444

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 444

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 448

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmo daļu . . . . . II - 452

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 452

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 453

Par tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojuma pārkāpumu . . . . . II - 454

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 454

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 455

Par prasītāju piedāvājumu uzņemties saistības . . . . . II - 459

Par nediskriminācijas principa pārkāpumu . . . . . II - 460

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 460

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 461

Par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu . . . . . II - 464

— Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 464

— Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 464

Par "SPIG Interpipe" pārdošanas izdevumu, administratīvo izdevumu un citu vispārējo izdevumu aplūkošanu . . . . . II - 465

Lietas dalībnieku argumenti . . . . . II - 465

Pirmās instances tiesas vērtējums . . . . . II - 466

Par tiesāšanās izdevumiem . . . . . II - 467